

BELGISCHE **K**AMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE **B**ELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA SÉANCE PLÉNIÈRE
DU

18-01-2000
voormiddag

18-01-2000
matin

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : *Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer*
QRVA : *Schriftelijke Vragen en Antwoorden*
HA : *Handelingen (Integraal Verslag)*
BV : *Beknopt Verslag*
PLEN : *Plenumvergadering*
COM : *Commissievergadering*

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : *Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif*
QRVA : *Questions et Réponses écrites*
HA : *Annales (Compte Rendu Intégral)*
CRA : *Compte Rendu Analytique*
PLEN : *Séance plénière*
COM : *Réunion de commission*

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud**Dinsdag 18 januari 2000, 10.00 uur
PLEN 033**

BERICHTEN VAN VERHINDERING	5
WETSONTWERPEN	5
Wetsontwerp tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit (292/1 tot 8) (aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet)	
Wetsontwerp tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit (293/1 tot 5) (aangelegenheid bedoeld in artikel 77 van de Grondwet)	5
algemene bespreking	5
<i>Sprekers</i> : Fauzaya Talhaoui en Thierry Giet , rapporteurs, Willy Cortois , Jo Vandeurzen , Bart Laere-mans , Tony Van Parys	
- ordemotie	17
<i>Sprekers</i> : Jo Vandeurzen , Marc Van Peel , voorzitter van de CVP-fractie, Joëlle Milquet , Bart Laeremans , Jef Tavernier , voorzitter van de AGALEV-ECOLO-fractie, Guido Tastenhoye , Vincent Decroly	
BIJLAGE	33
INTERNE BESLUITEN	33
COMMISSIES	33
SAMENSTELLING	33
INTERPELLATIEVERZOEK	34
INGEKOMEN	34
MEDEDELINGEN	35
COMMISSIES	35
VERSLAGEN	35
SENAAT	35
GEMOTIVEERD ADVIES BETREFFENDE EEN WETSVORSTEL	35
REGERING	35
VERSLAG	35
ARBITRAGEHOF	36
ARRESTEN	36
BEROEPEN TOT VERNIETIGING	37
PREJUDICIELE VRAGEN	38

Sommaire**Mardi 18 janvier 2000, 10.00 heures
PLEN 033**

EXCUSES	5
PROJETS DE LOI	5
Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives à la nationalité belge (292/1 à 8) (matière visée à l'article 78 de la Constitution)	
Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives à la nationalité belge (293/1 à 5) (matière visée à l'article 77 de la Constitution)	5
discussion générale	5
<i>Orateurs</i> : Fauzaya Talhaoui et Thierry Giet , rapporteurs, Willy Cortois , Jo Vandeurzen , Bart Laere-mans , Tony Van Parys	
Motion d'ordre	17
<i>Orateurs</i> : Jo Vandeurzen , Marc Van Peel , président du groupe CVP, Joëlle Milquet , Bart Laeremans , Jef Tavernier , président du groupe AGALEV-ECOLO, Guido Tastenhoye , Vincent Decroly	
ANNEXE	33
DÉCISIONS INTERNES	33
COMMISSIONS	33
COMPOSITION	33
DEMANDE D'INTERPELLATION	34
DEMANDE	34
COMMUNICATIONS	35
COMMISSIONS	35
RAPPORTS	35
SÉNAT	35
AVIS MOTIVÉ CONCERNANT UNE PROPOSITION DE LOI	35
GOUVERNEMENT	35
RAPPORT	35
COUR D'ARBITRAGE	36
ARRETS	36
RECOURS EN ANNULATION	37
QUESTIONS PREJUDICIELLES	38

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MARDI 18 JANVIER 2000

10.00 heures

PLENAIRE VERGADERING

van

DINSDAG 18 JANUARI 2000

10.00 uur

De vergadering wordt geopend om 10.02 uur door de heer **Herman De Croo**, Kamervoorzitter.

La séance est ouverte à 10.02 heures par M. **Herman De Croo**, président de la Chambre.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering :

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance :

Marc Verwilghen.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Een reeks interne besluiten en mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in de bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de décisions internes et de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

Berichten van verhindering**Excusés**

José Canon, Jef Valkeniers, Ferdy Willems, wegens ziekte / pour raison de santé;

Jaak Van den Broeck, wegens familieaangelegenheden / pour raisons familiales;

Jacques Lefevre, Patrick Moriau, Paul Timmermans, Geert Versnick, Interparlementaire Unie / Union interparlementaire.

Wetsontwerpen**Projets de loi**

Wetsontwerp tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit (292/1 tot 8) (aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet)

Wetsontwerp tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit (293/1 tot 5) (aangelegenheid bedoeld in artikel 77 van de Grondwet)

Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives à la nationalité belge (292/1 à 8) (matière visée à l'article 78 de la Constitution)

Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives à la nationalité belge (293/1 à 5) (matière visée à l'article 77 de la Constitution)

Je vous propose de consacrer une seule discussion à ces deux projets.

Ik stel u voor één enkele bespreking aan deze twee wetsontwerpen te wijden. (*Instemming*)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Mevrouw **Fauzaya Talhaoui**, rapporteur : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de heer Giet en ikzelf zullen de besprekingen in de bevoegde commissie met betrekking tot de wetsontwerpen tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit toelichten. Ik zal dieper ingaan op de algemene bespreking, de heer Giet op de artikelsgewijze bespreking en de amendementen.

Fauzaya Talhaoui

Het federaal regeerakkoord bepaalt dat de ontwerpen betreffende het verkrijgen van de Belgische nationaliteit onmiddellijk na het zomerreces van 1999 moesten worden ingediend in het parlement en een spoedbehandeling zouden krijgen.

Het regeerakkoord herinnert eraan dat de Belgische samenleving gebaseerd moet zijn op openheid en verdraagzaamheid. Eenieder die op het grondgebied verblijft, moet zich aan dezelfde wetten en reglementen houden. Iedere vorm van racisme, intolerantie en discriminatie moet kordaat worden bestreden. Voor de regering staat het als een paal boven water dat het verkrijgen van de Belgische nationaliteit een belangrijke component is voor de integratie van de allochtone gemeenschappen op het grondgebied en voor hun participatie aan het maatschappelijk leven. Om de opname in de samenleving te bevorderen kiest de regering voor de versoepeling van het verkrijgen van de Belgische nationaliteit.

Het ingediende wetsontwerp bevat twee delen. In het eerste deel zijn een aantal wijzigingen opgenomen inzake de vereenvoudiging en verbetering van de nationaliteitsprocedures. Ik som de belangrijkste ervan op.

Ten eerste, de termijn waarbinnen het parket, de dienst Vreemdelingenzaken en de Veiligheid van de Staat advies moeten verlenen, wordt vastgesteld op 1 maand voor al de nationaliteitsprocedures.

Ten tweede, het parket kan niet langer een negatief advies uitbrengen omdat de aanvrager onvoldoende blijkt geeft van zijn wil tot integratie. Deze wil tot integratie wordt vermoed door de aanvraag.

Ten derde, de aanvrager moet op het formulier van het naturalisatieverzoek verklaren dat hij niet alleen de Grondwet en de wetten van het Belgische volk maar ook het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden zal naleven.

Ten vierde, de naturalisatieprocedure en de nationaliteitsverklaring worden kosteloos.

Ten slotte, als een akte van geboorte is vereist, kan men deze vervangen door een gelijkwaardig document uitgereikt door de diplomatieke of consulaire autoriteiten van het land van geboorte. In geval van onmogelijkheid of zware moeilijkheden om een dergelijke akte te verkrijgen, kan men deze vervangen door een akte van bekendheid uitgereikt door de vrederechter en gehomologeerd door de rechtbank van eerste aanleg.

Er zijn belangrijke wijzigingen aangebracht inzake de voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verkrijgen door middel van de nationaliteitsverklaring en de naturalisatie.

Ik zal nu de algemene wetsontwerpen bespreken. Ik zal de verschillende standpunten van de verschillende fracties met u doornemen.

Het Vlaams Blok kon zich niet terugvinden in voorliggende wetsontwerpen en keurt ze grondig af. Daarvoor neemt ze eerst een duik in de geschiedenis en grijpt ze terug naar de Code Napoleon. Het Vlaams Blok vindt dat de huidige wetsontwerpen een te grote nadruk leggen op het *ius soli* en pleit nu voor een herwaardering van het *ius sanguinis*-beginsel. Deze fractie heeft bij wijze van amendement een nieuw wetboek inzake staatsburgerschap uitgeschreven.

Dezelfde fractie slaat alarm in naam van de Brusselse Vlamingen. Door de versnelde naturalisaties wordt het Brussels kiezerskorps volgens een van de sprekers in belangrijke mate verfranst. Dit zou gevolgen hebben voor de Vlaamse vertegenwoordiging in alle parlementen, inzonderheid voor de Kamer waar in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde het aantal Franstalige zetels zal groeien ten nadele van de Vlaamse verkozenen.

Op korte termijn, meer bepaald in aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen, zal de combinatie Europese Unie - stemrecht en een doorgedreven naturalisatiepolitiek de reeds magere Vlaamse vertegenwoordiging nog sterker doen teruglopen. Dezelfde spreker probeert dit te staven aan de hand van uitvoerig cijfermateriaal waarvan u de details in het verslag kan terugvinden. Gezien de urgentie omwille van de gemeenteraadsverkiezingen, pleit deze spreker ervoor de zaak te bespreken in de Costa.

De CVP herinnert eraan dat dit de zoveelste wijziging is van het wetboek van de Belgische nationaliteit en dat de huidige nationaliteitswetgeving reeds een zekere versoepeling inhoudt. Daarom verzet de CVP-fractie zich tegen de voorliggende wetsontwerpen en werd er tegen gestemd in de Kamercommissie voor Justitie.

De fractie is evenwel van oordeel dat de vreemdelingen die zich al geruime tijd op Belgisch grondgebied bevinden, de kans moeten krijgen om zich te integreren. De overheid heeft hierin een essentiële taak te vervullen.

Anderzijds moeten dezelfde personen bereid zijn zich te integreren in de Belgische samenleving, zonder hun godsdienst en cultuur te moeten opgeven. Daarom betreurt de CVP-fractie het dat het concept van de integratiewil uit het voorliggend wetsontwerp is verwijderd. Hoewel een van de sprekers uit de fractie niet ontkende dat er zich in praktijk heel wat interpretatieproblemen hebben voorgedaan rond het begrip van de integratiewil, kon de spreker er zich niet mee verzoenen dat potentiële aanvragers formeel op geen enkele wijze

Fauzaya Talhaoui

hun wil tot integratie te kennen moeten geven bij het van kracht worden van de nieuwe wetgeving. De ons omringende landen, en vooral Nederland, werken nog wel met het begrip integratiewil in hun respectieve wetgevingen.

Een ander punt van kritiek van de CVP-fractie ging over de termijn van een maand waarover het parket, de dienst vreemdelingenzaken en de staatsveiligheid zouden beschikken voor het onderzoek naar de persoon van de aanvrager. De termijn van een maand werd voor het parket als niet haalbaar geacht wegens hun andere dagelijkse taken. De Dienst Vreemdelingenzaken ervaart de termijn als irrealistisch gezien de overbelasting van de dienst met de betrekking tot de behandeling van asiel-aanvragen.

Ten slotte vreest de CVP-fractie dat de nieuwe wetgeving de politisering van naturalisatieaanvragen in de hand zal werken. Er wordt gepleit voor een grotere objectivering van de behandeling van de verzoeken.

De PS verheugt zich over de indiening van de wetsontwerpen en situeert dit in de globale context van een humaan en rechtvaardig vreemdelingenbeleid. In tegenstelling tot de CVP-fractie ziet de PS in een ruimere toegang tot de nationaliteit een billijke geste naar de personen die hier lange tijd op het grondgebied verblijven en inspanningen doen om zich te integreren.

Onderhavige wetsontwerpen hebben betrekking op slechts 4% van de allochtone bevolking. De overige 6% slaat op de Unie-burgers die reeds ruim kunnen genieten van het Europees burgerschap. Aangezien potentiële aanvragers die in aanmerking komen voor de nationaliteitsverklaring - dus met meer dan 7 jaar verblijf op het grondgebied - niet meer naar hun land van herkomst zullen terugkeren, is het niet meer dan billijk dat hen de kans wordt geboden om volwaardige burgers te worden, anders dreigen zij tweederangsburgers te worden en als zodanig ook te worden behandeld.

De spreker, tevens voorzitter van de commissie voor de Naturalisaties, vindt de adviesbevoegdheid van het parket, de dienst Vreemdelingenzaken en vooral van de Veiligheid van de Staat noodzakelijk voor het onderzoek van de aanvraag. Hij vindt de termijn van 1 maand best overbrugbaar, gezien de moderne technieken om tegenwoordig gegevens op te vragen.

Deze spreker besloot ook met de bedenking dat in naam van de mensenrechten en uit humanistische overwegingen deze wetsontwerpen het verdienen te worden goedgekeurd.

De PSC, in een geest van constructieve oppositie, deelt het door deze wetsontwerpen beoogde doel. De woordvoerder betreurt het evenwel dat de volwaardige participatie van allochtonen aan het maatschappelijk leven tot nog toe enkel werd bevorderd op het vlak van de

versoepeling van de nationaliteitsprocedures en nog niet werd bereikt via de toekenning van politieke rechten, losgekoppeld van het bezit van de Belgische nationaliteit. In die zin bepleitte zij de versnelling van het dossier inzake de toekenning van gemeentelijk stemrecht aan allochtonen. Immers, er zijn personen die om zeer persoonlijke en valabele redenen hun oorspronkelijke nationaliteit niet willen afstaan, maar daarom mag men ze niet uitsluiten van participatie aan het maatschappelijk leven.

Spreekster had wel bedenkingen bij de toelatingsvoorwaarden voor de naturalisatie en vroeg zich af waarom de termijn van 5 jaar op 3 jaar werd gebracht. In haar optiek is de termijn van 3 jaar te kort om een aanvraag te kunnen indienen. Voorts had ze haar twijfels bij de haalbaarheid van de termijn van 1 maand voor de adviserende instanties en in het bijzonder voor het parket van Brussel gezien de overbelasting van dat gerechtelijk arrondissement. Ook de PSC betreurt het feit dat de notie integratiewil niet in het ontwerp werd opgenomen.

De VU-fractie bracht in herinnering dat zij in het verleden steeds pleitbezorgster is geweest van de opname van reeds lang op het grondgebied verblijvende vreemdelingen in onze samenleving. Principieel is zij dan ook niet gekant tegen de versoepeling van de procedures voor het verkrijgen van de nationaliteit. Zij maakt wel een sterk voorbehoud tegenover de manier waarop de nationaliteitsverkrijging in onderhavige wetsontwerpen werd geformuleerd. De doorgedreven versoepeling was immers het resultaat van de niet-opname van het gemeentelijke stemrecht voor vreemdelingen. De spreker uit laatstgenoemde fractie voegt eraan toe dat zijn partij zich nog niet zo lang geleden uitgesproken had voor de toekenning van het vreemdelingenstemrecht.

Ook deze spreker vindt het onderzoek naar de integratiewil van betrokkene een *conditio sine qua non* voor de toekenning van de Belgische nationaliteit en bracht tegelijkertijd onder de aandacht dat in het Vlaams regeerakkoord tevens wordt verwezen naar de inburgering en integratie van de allochtone gemeenschappen in ons land.

Voorts merkt deze spreker de precare positie op waarin de Brusselse Vlamingen zich bevinden en waarschuwt voor de kwalijke gevolgen van de wetsontwerpen. Ten slotte laakt deze spreker ook de adviestermijn van 1 maand voor het parket.

De Agalev-Ecolo-fractie stelt zich tevreden met het in de wetsontwerpen bereikte compromis. De versoepeling en versnelling van de nationaliteitsverwerving doet echter geen afbreuk aan de voortgezette strijd van deze fractie voor de verwerving van het vreemdelingenstemrecht.

De vereenvoudigingen in de tekst worden gunstig onthaald. De Agalev-Ecolo-fractie vindt de vervanging van de geboorteaakte door een akte van bekendheid al een

Fauzaya Talhaoui

hele verbetering. Vooral de afschaffing van de vragenlijsten inzake de integratie, die meestal een aanslag betekenen op de persoonlijke levenssfeer en op de morele integriteit van de aanvragers, verdient de goedkeuring van deze fractie.

Het begrip integratiewil is een moeilijk te omschrijven notie en zelfs wetenschapslui zijn het onderling niet eens over de juiste invulling ervan. Bijgevolg is het gevaar voor willekeur niet ondenkbaar. De vragen die nu gesteld werden over bijvoorbeeld ouders, broers, zussen, echtgenoten, kinderen enzovoort, hebben soms meer te maken met een opsporingsonderzoek dan met het onderzoek naar de wil tot integratie. Hoewel er herhaaldelijk op gewezen is dat integratie niet mag worden verward met assimilatie en het niet de bedoeling is dat vreemdelingen hun geaardheid volledig zouden moeten verliezen en in alles de autochtone bevolking dienen na te bootsen, geeft ditzelfde criterium van de integratiewil dikwijls meteen aan in hoeverre hij of zij zijn of haar cultuur, taal en godsdienst mag beleven opdat hij of zij in aanmerking komt als volwaardige burger in de Belgische samenleving.

Integratie is echter een geleidelijk proces en vereist een bereidwilligheid van allochtonen en autochtonen. Als men verwacht dat migranten zich snel moeten aanpassen, dan komt men bedrogen uit, zeker als men a posteriori vaststelt dat het beleid veel te laat in gang geschoten is met de inburgering van deze mensen in de Belgische samenleving. Het beleid heeft ze veel te lang aan hun lot overgelaten omdat ze electoraal niet interessant genoeg waren. Na amper tien jaar beleid verwachten dat een groot aantal personen zich zo snel mogelijk aanpast en zich zo snel mogelijk sociaal integreert, is aan wishful thinking doen als de overheid, inclusief de Vlaamse beleidsmakers, niet de nodige investeringen daarvoor uittrekken en de noodzakelijke inspanningen daartoe leveren om de sociaal-culturele achterstellingen van deze bevolkingsgroepen en de discriminaties waaraan ze vaak worden blootgesteld, tegen te gaan. Het is een groot misverstand te denken dat deze bevolkingsgroepen zich niet willen integreren, want ook zij willen in harmonie en in wederzijds respect leven met de autochtone bevolking. Ook zij willen een beloftevolle toekomst voor hun kinderen.

De VLD-fractie stelt dat de versoepeling van de nationaliteitsverwerving tot de prioriteiten van deze regering behoort en zegt haar medewerking aan de totstandkoming ervan toe. De VLD beklemtoont wel het belang van de inburgering en de begeleiding in het integratieproces van de allochtone gemeenschappen en spoort de decretale wetgever aan daar dringend werk van te maken. Het volgen van een inburgeringstraject zal immers de integratie van deze allochtone bevolkingsgemeenschappen sterk bespoedigen.

De PRL FDF MCC-fractie onderschrijft de doelstelling van deze regering, namelijk het komen tot een open en verdraagzame samenleving. Een lid van de fractie betreurt dat bepaalde stromingen in de samenleving daar nog niet altijd van overtuigd zijn. Hij schaart zich achter de voorgestelde wetsontwerpen.

En last but not least belicht ik het standpunt van de SP-fractie. Deze fractie benadrukt dat de politieke integratie van lang op het grondgebied verblijvende vreemdelingen, bespoedigd dient te worden. De nationaliteitsverwerving verdient dan ook een maximale aanmoediging. De kostenloosheid van de procedure is in die zin een belangrijke stimulans. De woordvoerder van de fractie herhaalt dat het om een politiek akkoord gaat met als voornaamste componenten het reduceren van de termijn van vier maanden tot een maand en het weglaten van de integratievoorwaarden voor het verkrijgen van de nationaliteit. De sociale integratie van deze permanent verblijvende vreemdelingen dient hoe dan ook bevorderd te worden. Ten slotte deelt de spreker mee dat hij samen met zijn fractie de voorliggende teksten zal ondersteunen.

Ik wens nog even stil te staan bij enkele vragen tot verduidelijking, die door de verschillende fracties werden gesteld met betrekking tot bepaalde begrippen en met betrekking tot de interpretatie van sommige wetsbepalingen. De minister verduidelijkt dat met hoofdverblijf een verblijf op grond van verschillende verblijfsvergunningen wordt bedoeld. Hiermee bedoelt hij een vestigingsvergunning en een machtiging of een toegang tot verblijf van bepaalde duur of onbepaalde duur. De hoofdverblijfplaats moet niettemin gebaseerd zijn op een wettelijke verblijfsvergunning.

Wat de termijn voor het parket, de dienst Vreemdelingenzaken en de Veiligheid van de Staat betreft, antwoordde de minister dat na overleg met het college van procureurs-generaal de termijn van één maand een haalbare kaart is, ook voor het parket van Brussel aangezien het enkel dient te adviseren over ernstige feiten eigen aan de persoon van de aanvrager. Voor de dienst Vreemdelingenzaken ontving de minister op 20 december volgend antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken : "Ik kan u bevestigen dat ik bij de herstructurering van de dienst Vreemdelingenzaken die onder mijn bevoegdheid ressorteert, mijn uiterste best zal doen om rekening te houden met de termijn van één maand die aan de betrokken dienst wordt opgelegd om zijn advies uit te brengen in voornoemde procedures. Zonder bijkomende en aanzienlijke inspanningen inzake personeel zal dit evenwel bijzonder moeilijk zijn". Wat tot slot de Staatsveiligheid betreft, doen er zich geen noemenswaardige problemen voor.

Fauzaya Talhaoui

Inzake de akte van bekendheid ter vervanging van de geboorteakte bestaat de procedure erin dat het de vrede rechter toekomt de akte van bekendheid te verlijden en dat het alleen hem toekomt om zich over de akte van bekendheid uit te spreken.

Tot slot zijn er heel wat vragen gerezen over de draagwijdte van artikel 23 van het wetboek Belgische nationaliteit. Dit artikel gaat over de vervallenverklaring van de nationaliteit wegens ernstige tekortkomingen aan de persoon van de betrokkene. In deze verwees de minister naar de restrictieve interpretatie die de auteurs Lepage, Deckers, Closet en Verwilghen hieraan hebben gegeven. Met ernstige tekorten aan de plichten van Belgisch staatsburger wordt bedoeld dat de betrokkene al voldoende gehecht is aan het land en aan zijn instellingen. Er kan echter geen sprake zijn van de uitholling van de fundamentele vrijheden zoals onder meer de vrijheid van meningsuiting en geweten. De vervallenverklaring kan niet worden uitgesproken omwille van ras, godsdienst of de taal van de betrokkene. De verkrijging van de nationaliteit zal niet aan de integratiewil worden gekoppeld in deze. De jurisprudentiële geschiedenis van deze wetsbepaling leert ons ook dat de karige toepassing ervan het bewijs levert dat men zeer omzichtig moet omspringen met het artikel, ook in het belang van de rechtszekerheid van het individu en het collectief.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik dank u voor uw aandacht.

M. Thierry Giet, rapporteur : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je vais continuer ce rapport en traitant des amendements qui ont été déposés et que j'ai essayé de regrouper par thèmes. Vous ne vous étonnez pas que ceux-ci recouvrent pour la plupart les points importants par lesquels notre collègue vient de terminer.

La première catégorie consiste en un amendement déposé par le Vlaams Blok visant à instaurer un tout nouveau code de citoyenneté. Il s'agit d'un système nouveau de nationalité plutôt qu'un amendement sensu stricto au texte proposé. J'invite par conséquent les membres à le consulter dans le rapport. Sans doute le Vlaams Blok aura-t-il en outre l'occasion de l'exposer durant les débats.

Une série d'amendements ont été déposés à propos de la possibilité de recourir à d'autres éléments que l'acte de naissance lorsque celui-ci fait défaut. Sur le principe même, certains membres justifient leur amendement tendant à la suppression de cette possibilité par la crainte de voir produire de faux documents ou de faux témoignages lorsqu'il s'agit d'un acte de notoriété. Le gouvernement rappelle que de faux documents ne peuvent produire d'effet et que les instances compétentes devront apprécier la validité des pièces qui leur sont soumises.

Plusieurs amendements portent sur la notion de résidence principale, laquelle se retrouve à divers endroits dans les projets qui vous sont soumis. Certains préfèrent la notion de séjour légal de manière ininterrompue, d'autres évoquent la nécessité d'une présence effective à cette résidence principale, tandis que la notion même de résidence principale apparaît floue à d'aucuns. Le gouvernement renvoie à la jurisprudence habituelle sur cette notion connue en droit civil, ainsi qu'à la circulaire du 8 novembre 1991 relative au Code de nationalité.

Que ce soit en matière de nationalité ou de naturalisation, la problématique du raccourcissement des délais donnés aux diverses instances - parquets, Office des étrangers, Sûreté de l'Etat - pour émettre un avis a suscité de nombreux amendements. Ceux-ci ont tous pour objet soit de maintenir les délais actuels, soit d'allonger ceux qui sont proposés, ou encore de les adapter progressivement, invoquant comme motif que les délais proposés dans les textes ne permettront pas aux instances de rendre un avis suffisamment informé. En ce qui concerne notamment les services du parquet, le ministre a précisé que le collège des procureurs généraux n'avait pas fait obstacle à la modification proposée.

Des amendements concernent également les conditions de fond, soit pour l'acquisition de la nationalité, soit pour la naturalisation. Ainsi en est-il de la durée de résidence nécessaire sur le territoire ou d'une condition d'intégration.

L'article 23 actuel a fait l'objet de multiples amendements en suite logique du débat à ce sujet, lors de la discussion générale. Plusieurs souhaits sont émis à propos de cet article 23, notamment et surtout quant à l'élargissement des causes de déchéance. Je citerai en exemples de ces nouvelles causes que l'on voudrait voir intégrées dans le texte, la fraude lors de la procédure, le fait d'être condamné pour des crimes divers, ou simplement de commettre un crime en tant que tel, l'infanticide en raison du sexe de l'enfant et enfin toute la problématique de l'excision. Le gouvernement s'est référé à la définition traditionnelle de la notion de motif grave de ce texte tel qu'il a été appliqué, à l'enseignement de la doctrine ainsi qu'aux travaux préparatoires de la loi de 1934 qui a introduit cet article 23.

Un amendement du gouvernement a supprimé les articles prévoyant la gratuité de la procédure : ils faisaient double emploi avec ceux de la loi portant des dispositions fiscales et autres, loi que la Chambre a déjà adoptée. Le débat sur ces articles a donc eu lieu en séance plénière et un extrait du compte rendu analytique est joint au rapport écrit.

Je ne voudrais pas terminer mon intervention sans remercier les services de la Chambre dont le concours s'est révélé très précieux dans un débat particulièrement nourri.

Thierry Giet

Je rappelle également à l'assemblée que le projet numéro 292, modifié à la suite de l'adoption des amendements du gouvernement, a été adopté par 10 voix contre 6, et que le projet numéro 293, non amendé, a été adopté par 10 contre 6 et une abstention.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de eerste plaats dank ik de rapporteurs voor het correcte verslag van onze uitvoerige besprekingen. De besprekingen zijn, wat onze fractie betreft, begonnen met een prognose over het verloop van de debatten. Ik herinner me de toelichting van de minister van Justitie in de commissie voor de Justitie, waarin ook de spoedbehandeling voor deze ontwerpen was gevraagd. Namens onze fractie trachtte ik te peilen naar de manier waarop de meerderheid het debat zou voeren. Ik ben een beetje in de huid gekropen van de mensen die vanuit de meerderheid dit ontwerp steunen. Ik heb mijn vermoeden geuit dat men instructies had gekregen om op een zo kort mogelijke tijd, met zo weinig mogelijk debat, deze ontwerpen af te werken, goed beseffende dat het slechte ontwerpen zijn. Men moet een regeerakkoord nu eenmaal uitvoeren.

De inzet van de ontwerpen is niettemin zeer fundamenteel. Het gaat om de vraag hoe men aan een verdraagzame, veilige samenleving bouwt. Toch is het debat een dovemansgesprek geworden. Wij moesten naar de televisie kijken of naar de radio luisteren om de gemoedsgesteldheid van de meerderheidspartijen te kennen en deze vervolgens ter sprake te brengen in de commissie, waar de meerderheid niet heeft gesproken. Eigenlijk was de inzet niet meer de vraag hoe mensen zich kunnen integreren in de samenleving, onder meer door het bevorderen van de nationaliteitsverwerving. Wij zijn ervan overtuigd dat men in de plaats van een goede wet goed te keuren, men enkel loyaal het regeerakkoord dat met weinig dossierkennis werd afgesloten, wou uitvoeren. Wij hebben de indruk dat sommigen denken op die manier goed parlementair werk af te leveren en dat zij niet op de kern van de zaak moeten ingaan. Dat heeft ons erg teleurgesteld. Voor ons zijn deze ontwerpen een verkeerd signaal. Mensen moeten geen inspanning meer doen om in deze samenleving te integreren. De ontwerpen zijn een bedreiging voor onze veiligheid, ze zullen aanleiding geven tot een onbeheersbare migratiestroom en ze werken de politisering van de nationaliteitsverwerving in de hand. Wij zijn ervan overtuigd dat we inderdaad voor een verdraagzame samenleving moeten pleiten.

De overheid moet mensen die hier duurzaam verblijven uitnodigen om zich te integreren. De overheid moet hiervoor kansen creëren. Zij moet die boodschap van verdraagzaamheid brengen, maar ze moet ook uitnodigen om zich te integreren, om een van de landstalen te leren, om te participeren aan de lokale samenleving. Dat

is onze christen-democratische overtuiging. Vanuit die overtuiging zijn we ook in vorige discussies over deze wetgeving vertrokken. We hebben toen getracht een bredere toegang tot de nationaliteit te creëren, maar altijd vanuit de opvatting dat de integratiebereidheid het fundament moet zijn. Daarin staan we niet alleen. Al onze buurlanden vinden dat men een signaal moet geven dat men zich wil integreren. In onze nationaliteitswetgeving zat een grote logica : naarmate er meer redelijke aanduidingen waren die erop wezen dat iemand bereid was zich te integreren, kon de betrokkene meer en meer het recht laten gelden op de verwerving van de Belgische nationaliteit.

Onze nationaliteitswetgeving vormt dus een brede basis voor migranten van de tweede en derde generatie, waardoor zij inderdaad het recht op de Belgische nationaliteit krijgen via de verklaring of de nationaliteitskeuze. Naarmate die aanwijzingen minder en minder evident zijn, minder en minder voor de hand liggen, moet degene die de Belgische nationaliteit wil verwerven zich in extremis richten tot het Belgische Parlement. Dat kan bij wijze van gunst inderdaad de nationaliteit toekennen aan degenen die hier vijf jaar hun hoofdverblijfplaats hebben en die bereid zijn zich hier te integreren. Deze mensen moeten hiervan actief het bewijs leveren. Ik herhaal dat dit geen ketterij of een ondemocratisch standpunt is. Dit is het standpunt dat alle ons omringende landen altijd hebben ingenomen. Dat is het standpunt van de Fransen, van de Duitsers en ook van paars in Nederland. Als men een inburgeringsverplichting organiseert zoals in Nederland, moet men natuurlijk consequent zijn in de nationaliteitswetgeving en daarin dezelfde signalen uitzenden, met dezelfde elementen. Als men het zeer moeilijk vindt om het begrip integratie te definiëren, verwijs ik ernaar dat al die landen vanuit dezelfde opvatting vertrekken. De Nederlanders hebben daarover heel mooie nota's gemaakt, die trouwens uitvoerig door de heer Van Peel werden toegelicht in de commissie. Dit om maar te zeggen dat dit geen argument is. De praktijk wijst op het tegendeel.

Er is een kritiek op het begrip integratiebereidheid die terecht vanuit verschillende hoeken werd geformuleerd. Het is geen nieuwe kritiek, het gaat erover dat het onderzoek op het terrein door de politiemensen in het kader van de huidige naturalisatiewetgeving gebreken vertoont. Het onderzoek verloopt niet op alle plaatsen op dezelfde manier, sommige vragen zijn potsierlijk en de kwaliteit van het onderzoek is niet overal dezelfde. Die kritiek heeft ons ertoe gebracht de wet te wijzigen onder de vorige legislatuur. Dit gebeurde op verzoek van, alleszins, de christen-democraten. Nu bevat de wet een artikel waardoor de minister van Justitie de politiemensen dwingende richtlijnen kan geven over de manier waarop het onderzoek naar de integratiebereidheid moet worden uitgevoerd.

Jo Vandeuren

Dat artikel is in werking getreden op 1 september 1999. Wij verkeerden in de naïeve veronderstelling dat wij via de commissie voor de naturalisaties, via het parlement, via het college van procureurs-generaal, via het Centrum voor gelijke kansen en racismebestrijding en via universitair wetenschappelijk onderzoek ertoe zouden komen dat eens goed af te wegen, de vragenlijst correct op te stellen, de mensen vorming te geven en ervoor te zorgen dat ook de juiste, relevante onderzoeken zouden gebeuren. In de plaats van die weg te bewandelen, in de plaats van de geboden kansen in de wetgeving ter hand te nemen, schiet men met een kanon op een mug en wordt heel de wetgeving overgedaan. Ik hoorde in het verslag door Agalev-Ecolo nog pleiten voor het voortzetten van de strijd voor het gemeentelijk stemrecht. Iedereen in dit halfroond is er toch wel van overtuigd dat die strijd niet meer hoeft te worden gevoerd. Wij zijn al vier stappen verder als deze ontwerpen worden goedgekeurd.

Collega's, er was tijdens de vorige legislatuur een eenparige houding van alle democratische partijen. Ik zeg dit nog eens met nadruk, omdat sommigen zich angstvallig verschuilen en doen alsof dit niet zo was. Angstvallig wordt vermeden daarvan ook maar enig element in de media te brengen. Tijdens de vorige legislatuur was er een eenparige houding van de democratische partijen inzake het begrip van integratiebereidheid. En de socialisten, én de groenen, én de liberalen, al degenen die voor de democratische partijen in de commissie voor de naturalisaties zetelden, hebben de richtlijnen en de rechtspraak van deze commissie opnieuw bevestigd in deze legislatuur. Zij hebben die onderschreven. Toen u op het einde van vorig jaar werd uitgenodigd om te stemmen over de voorstellen van de commissie voor de naturalisaties, dus over verwerping of aanvaarding van naturalisatiedossiers, hebt u allen consequent deze rechtspraak toegepast. Over die rechtspraak zijn wij het altijd eens geweest in de commissie, over de partijgrenzen heen. Steeds werd de naturalisatieaanvraag geweigerd van wie deelnemen aan extremistische bewegingen.

Wij weigerden de aanvraag tot naturalisatie, omdat zij strijdig was met de wil tot integratie. Dit kan nu niet meer.

Bepaalde buitenlandse studenten hebben de toelating gekregen om in België te komen studeren. Zij hebben een verblijfsvergunning bekomen, waarbij uitdrukkelijk als voorwaarde werd gesteld dat België hiermee de ontwikkeling van het land van herkomst wou ondersteunen, met dien verstande dat degene die hier kwam studeren, nadien zou terugkeren naar het eigen land om daar de opgedane kennis ten dienste te stellen van de lokale gemeenschap. Deze studenten konden de Belgische nationaliteit niet bekomen, want hierdoor zou hun land van herkomst niet meer kunnen genieten van de in hen gedane investering. Collega's, dit kan nu niet meer.

Wij weigerden de Belgische nationaliteit toe te kennen aan diegenen van wie het verblijf beperkt was tot de duur van de opdracht, zoals het geval is voor diplomaten of het personeel van ambassades. Dit zou namelijk in strijd zijn geweest met het begrip "integratiebereid". Collega's, ook dit kan nu niet meer. Diegenen die hier drie jaar verblijven, ook al zijn zij in dienst op een buitenlandse ambassade, zullen de Belgische nationaliteit kunnen verkrijgen.

Wij weigerden de Belgische nationaliteit toe te kennen aan diegenen waarvan de aanvraag verschillende keren werd verdaagd, zonder dat een verbetering van de wil tot integratie werd waargenomen. Collega's, ik vertolk hier geen christen-democratisch standpunt, het was het standpunt van de commissie. De commissie heeft, met de gebrekkige middelen waarover zij vaak beschikte, dossiers uitgesteld of verdaagd. Zij heeft mensen een tweede kans gegeven, waarbij zij werden aangemaand een inspanning te doen om één van de beide landstalen te leren, de verbintenis aan te gaan om op dat vlak enige verbetering te laten merken. Kortom, de commissie heeft nooit op radicale wijze, noch abrupt, noch kortzichtig of op basis van één element een aanvraag verworpen. Wij hebben angstvallig erover gewaakt een aanvraag slechts te verdagen, als daarvoor een geldige reden was. De betrokkene werd behoedzaam uitgelegd dat er vele wegen voor hem openstonden, maar dat hij ook zelf een positief signaal moest uitzenden.

De commissie was het er unaniem over eens dat aanvragen zouden worden verdaagd, wanneer het dossier verscheidene concrete gegevens bevatte op grond waarvan kon worden getwijfeld aan de reële integratiebereidheid van de verzoeker. Het ging onder meer, en ik citeer letterlijk uit het door de commissie gemeenschappelijk ingenomen standpunt: "...een onvoldoende kennis van één van de beide landstalen, weinig of geen contact met Belgische onderdanen, gebrek aan belangstelling voor de aanvraag, het verkrijgen van sociale uitkeringen als eerste beweegreden". Nogmaals, dit was geen christen-democratisch standpunt, maar een standpunt dat unaniem werd ingenomen door de commissie.

Collega's, ik zou nog een lange lijst kunnen voorlezen van afspraken die wij hebben gemaakt en die er enerzijds toe hebben geleid vele aanvragen gunstig te beoordelen en hier aan de voltallige vergadering voor te leggen. Anderzijds hebben wij ook een verdaging van een aantal dossiers voorgesteld. De minister van Justitie en de Diensten voor naturalisaties zijn zo vriendelijk geweest om ons hierover tijdens de bespreking van het wetsontwerp cijfermateriaal ter beschikking te stellen.

De minister-president in het Vlaamse Parlement en de voorzitter van de VLD hebben ooit gezegd dat de Kamer, bij de behandeling van de naturalisatie-dossiers, slechts als een brievenbus fungeerde. De naturalisatieprocedure in het parlement zou slechts theorie en fictie geweest

Jo Vandeurzen

zijn. Collega's, ongeveer 25% van de aanvragen werd minstens één keer verdaagd en van die 25% zijn er 40% tot 45% verdaagd wegens een gebrek aan integratiebereidheid van de betrokkene. Nogmaals, niet de christen-democratische leden, maar de meerderheid van de commissie heeft 40% tot 45% van de aanvragen tot naturalisatie verdaagd, omwille van een gebrek tot integratiebereidheid, gesteund op elementen uit het dossier.

Op basis van deze zelfde gebrekkige integratiewil, hebben wij 5% tot 15% van de aanvragen verworpen. Men moet dus niet beweren dat de huidige praktijk de rol van het parlement reduceert tot die van een brievenbus. De cijfers spreken dit tegen.

Toen de vorige wetwijziging werd goedgekeurd, gebeurde dat met medewerking van de PRL en de SP en met grote tegenstand van de VLD. Als jong, beginnend parlamentslid heb ik vaak het vermanende vingertje van fractieleider Dewael moeten aanschouwen als er een groot communautair akkoord werd gesloten. Hij probeerde op het gemoed van de christen-democraten te werken door te zeggen dat hij het laf vond dat wij, niettegenstaande het feit dat wij ertegen gekant waren, een wet toch goedkeurden.

Collega's, ik kom nu tot het verkiezingsprogramma van de VLD en haar standpunt bij het bespreken van deze wetsontwerpen in de vorige zittingsperiode. Collega Coveliërs verkondigde toen in de Senaat dat de integratiebereidheid moest worden aangetoond aan de hand van de arbeidsbereidheid, de kennis van de landstalen en het inzicht in de democratische rechten en vrijheden. Hij zei, ik citeer: "Deze toevoegingen aan de wet zijn zo evident dat de Senaat zal inzien dat ze nodig zijn voor een harmonieuze en niet-discriminatoire samenleving."

We gaan evenwel totaal de andere weg op. Ik heb de indruk dat de missie van de VLD-fractie er niet meer in bestaat een goede wet te maken, maar wel, zonder nadenken, een slecht akkoord door het parlement te laten goedkeuren.

De genese van de nieuwe wet is een voorbeeld van de manier waarop de besluitvorming in ons Belgisch politiek bestel met deze meerderheid verloopt. Er was eerst een voorontwerp van de regering, dat inhield dat de Kamer niet meer moest oordelen over een naturalisatie als het parket een positief advies had gegeven. Ze moest de naturalisatie dan ambtshalve toestaan. Hoewel wij vanop deze tribune hadden gewaarschuwd voor dit denkspoor, dat tegen de Grondwet ingaat, heeft men moeten wachten op het advies van de Raad van State om de bevestiging daarvan te hebben. Ik moet glimlachen als men nu aanvoert dat de bespreking van de naturalisatieprocedure het prerogatief van het parlement is en niet

van de regering. In haar eerste ontwerp had de regering immers aangegeven dat het parlement geen keuze meer had. Het moest de naturalisaties toestaan als het parket een positief advies uitbracht. Nadat het eerste ontwerp werd afgekeurd door de Raad van State, kwam er een tweede ontwerp tot stand. Dat maakte van de verklaring en de naturalisatie een gelijkwaardige procedure. Ook toen heeft de Raad van State te kennen gegeven dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen het verkrijgen van de Belgische nationaliteit via een subjectief recht en via de naturalisatieprocedure. Toen kwam uiteindelijk het derde ontwerp tot stand. De huidige tekst heeft helemaal niet meer de draagwijdte van datgene wat in de tekst van het regeerakkoord was opgenomen.

Afgezien van de positie van de Vlamingen in Brussel, heb ik vier punten van inhoudelijke kritiek op dit ontwerp. Ten eerste, geeft het een verkeerd signaal. Ten tweede, het vormt een aanslag op de veiligheid in ons land. Ten derde, het opent de deur voor een migratiestroom waarop we geen zicht hebben. Ten vierde, het is een nieuwe politisering van de verwerving van de nationaliteit.

Het is een verkeerd signaal omdat het parlement aan de kandidaat-Belgen nu zegt dat zij geen inspanning hoeven te leveren om zich te integreren, dat zij de landstalen niet moeten leren en niet moeten proberen deel te nemen aan de lokale samenleving. Zij krijgen de Belgische nationaliteit als zij een aantal jaren verblijf in ons land kunnen aantonen.

Wij zijn verontwaardigd over het ontwerp omdat het haaks staat op onze opvatting over integratiebeleid. Een integratiebeleid moet vertrekken vanuit de opvatting dat de overheid kansen moet creëren en moet uitnodigen om te participeren. De overheid moet echter ook een signaal geven dat mensen aanmoedigt om op die kansen in te gaan. Het signaal dat we thans geven is dat verbondenheid en samenhang in de lokale samenleving niet meer belangrijk zijn. Men krijgt de nationaliteit nadat men een aantal jaren hier in ons land verblijft. Daarmee zou alle discriminatie verdwijnen.

Ik gaf het voorbeeld van de nationaliteitsverklaring. Als deze Kamer, ingevolge deze wet, de naturalisatie toestaat, kunnen meerderjarige kinderen uit het buitenland, die nog nooit in ons land geweest zijn, zich naar de hoofdplaats in ons land verplaatsen. Ze hebben het recht tot toegang in ons land op basis van de wet die de toegang van vreemdelingen op het grondgebied regelt. Deze wet bepaalt uitdrukkelijk dat iedereen die, via de verklaring, recht heeft op de nationaliteit, de toegang tot ons grondgebied verwerft. In Brussel dienen ze de aanvraag in en de nationaliteit kan hen niet worden geweigerd tenzij het parket binnen een maand kan vernemen dat ze in het buitenland een strafrechtelijk verleden hebben. Zij verwerven de Belgische nationaliteit samen

Jo Vandeurzen

met hun minderjarige kinderen die onder hun hoede zijn. Ze verlaten het grondgebied, reizen door Europa, keren terug naar het moederland en beschikken over twee nationaliteiten. Dat is het signaal van samenhang en verbondenheid dat wij met deze wet aan de migranten geven.

Het is mijn overtuiging dat deze wet het onbegrip, de onverdraagzaamheid en de verharding van de standpunten in de hand zal werken en een zeer pervers effect zal hebben op de gehele integratiepolitiek die men via de Gemeenschappen wil laten uitvoeren. Het is een signaal dat de tegenovergestelde richting uitgaat.

Het is een kaakslag voor de politiemensen en integratiewerkers die hun werk op het terrein correct uitvoeren, die willen pleiten voor verdraagzaamheid en aanmoedigen tot participatie. Zij willen mensen aanzetten om deel te nemen aan de samenleving. Zij willen de vrouwen die, vanuit hun eigen cultuur, moeten thuisblijven uit hun isolement halen. Welnu, als wetgever geven wij hen precies het tegenovergestelde signaal.

De manoeuvres van de liberalen voor het wegvallen van de integratiebereidheid en het organiseren van het onweerlegbaar vermoeden dat wie de aanvraag doet en bereid is zich te integreren, zijn verbazingwekkend geweest.

Eerst zei de heer Coveliers dat artikel 23 zou toelaten om achteraf, als men de nationaliteit had toegekend, hierop terug te komen. Dit is natuurlijk onmogelijk met dat artikel. Dat zorgde voor heel wat commotie. Als ik het goed begrepen heb liet de heer Somers van de liberalen zich op een bepaald moment ontvallen dat hij het bijzonder moeilijk zou hebben om deze ontwerpen goed te keuren als dat niet de interpretatie zou zijn van artikel 23. De voorzitter van de liberalen zei dat dit absoluut niet de interpretatie kan zijn van dit artikel. De nationaliteit kan niet ontnomen worden aan iemand die later zou tonen niet tot integratie bereid te zijn. De heer De Gucht verklaarde in het programma De Zevende Dag dat we andere methoden moesten vinden om mensen aan te zetten om zich te integreren. Toen ging het over de sociale zekerheid. Ik werd sprakeloos, want geen haar op ons hoofd dat eraan dacht om het in die richting te gaan zoeken. Er werd gesproken over negatieve incentives. Er werd gezegd dat degenen die de taal niet leerden, daartoe via de sociale zekerheid op een of andere manier zouden worden aangezet.

Een paar jaren geleden heeft de heer De Gucht een artikel geschreven waarin hij na een geleerde uitleg tot de conclusie komt dat het in strijd is met een resem verdragen om iemand die de Belgische nationaliteit heeft verworven maar niet de streektaal wil leren, te straffen door zijn sociale zekerheidsuitkeringen te verminderen of op te heffen. De Gucht schrijft, ik citeer : "Vreemdelingen

dwingen zich in te burgeren door te dreigen hun sociale uitkeringen te verminderen of af te nemen als ze de streektaal niet kennen, is als methode onaanvaardbaar. Belangrijke mensenrechten komen in het gedrang".

Er stond nog meer in het artikel van de heer De Gucht. Voor De Gucht staat het als een paal boven water dat een incentive om mensen aan te moedigen zich in te burgeren onder meer door de streektaal te leren alleen mogelijk is vóór de toekenning van de nationaliteit. Alhoewel het opleggen van de streektaal voor de verwerving van de Belgische nationaliteit volgens internationale normen niet verboden is, is het geheel anders gesteld met dezelfde eis voor de genaturaliseerde vreemdelingen. Diverse mensenrechtenverdragen en algemene principes tonen aan dat een dergelijke handelwijze niet aanvaardbaar is.

Voor de heer De Gucht was het op dat ogenblik overduidelijk dat de federale overheid slechts incentives kon uitwerken om mensen in te burgeren vóór ze de Belgische nationaliteit toekent. Als vreemdelingen de Belgische nationaliteit hebben verworven, kan de overheid geen incentives meer geven omdat dit discriminatoir is en in strijd met een aantal verdragen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het verhaal wordt nog potsierlijker. Men wil de gemeenschappen de inburgering laten organiseren. Men verwijst opnieuw naar Nederland. Om die vergelijking door te trekken zou de Vlaamse Gemeenschap 1 miljard frank moeten vrijmaken om inburgeringsprojecten op te zetten. Als deze projecten effectief worden opgestart, is dit een grote stap voorwaarts. We zijn echter lang niet zo ver.

De Vlamingen moeten de alarmklok luiden. Op het ogenblik dat de Vlaamse Gemeenschap gigantische inspanningen wil doen inzake inburgeringsprojecten, doet de federale overheid met haar wetsontwerpen inzake de nationaliteitsverwerving het tegenovergestelde en geeft ze een teken dat het allemaal niet hoeft. Collega's, een dergelijk beleid is inconsistent.

Bovendien beklemtoon ik dat de inburgering in Nederland wel degelijk verplicht is voor de nationaliteitsverwerving. Het is, mijns inziens, volkomen onlogisch de wil tot inburgering en de nationaliteitsverwerving van elkaar te scheiden.

Wie de verklaring tekent, zal door de nieuwe wet geacht worden bereid te zijn zich te integreren. De meerderheid voegt eraan toe dat de aanvrager de rechten van de mens moet respecteren. In België is het Verdrag van de rechten van de mens reeds lang wet. Inhoudelijk-juridisch vult de nieuwe tekst de bestaande verklaring niet aan.

Jo Vandeurzen

Degenen die binnenkort de verklaring zullen ondertekenen, zullen het onweerlegbaar vermoeden hebben gegeven dat ze integratiebereid zijn, ook al verblijven ze slechts een paar weken in ons land en zullen ze onmiddellijk na de verwerving van de Belgische nationaliteit opnieuw vertrekken. Degenen die dezelfde verklaring hebben getekend voor de aanvragen die wij vorige maand behandelden, zijn pechvogels. De meerderheid heeft vorige maand immers beslist dat ondanks de verklaring er wel redenen waren om te twijfelen aan de integratiebereidheid, zodat de nationaliteitsverwerving werd geweigerd. De praktijk wijst uit dat de ondertekening van de verklaring absoluut niet betekent dat men bereid is zich in ons land te integreren.

Mijn tweede kritiek gaat over de migratiestromen. Iemand die Belg wordt in dit land, zal aan zijn meerderjarige kinderen in het buitenland kunnen meedelen dat ook zij recht hebben op de nationaliteit. Zij krijgen het recht om zich in België te komen vestigen. Zij krijgen het recht op de Belgische nationaliteit en daarmee ook hun minderjarige kinderen.

Dit gecombineerd met een zeer slecht sluitende controle op het strafrechtelijk verleden van de betrokkenen, creëert een enorm risico op een onbekende migratiestroom. Daarvan zal men later vaststellen dat deze niet plaatsvindt via de wet die de toegang van de vreemdelingen tot het grondgebied regelt, maar via de nationaliteitswetgeving.

Mijn derde voorwerp van kritiek, en voor onze fractie de meest fundamentele, betreft het veiligheidsrisico dat met deze nieuwe wet ontstaat. Ik wil dit opnieuw beklemtonen omdat het anders in de beeldvorming verloren zal gaan. Uiteraard zijn de meeste mensen die de nationaliteit aanvragen, correct en integer en integreren zij zich behoorlijk. Daarover is geen discussie. Indien u echter een wetgeving wilt invoeren, dan moet ze wel sluitend zijn. De wet moet elk risico dat de veiligheid van de burgers in het gedrang brengt, vermijden of op zijn minst zo klein mogelijk maken. Daar staan wij voor een compleet raadsel. Immers, het ontwerp van de regering stelt voor de adviestermijnen voor de diensten Bestuur van de Veiligheid van de Staat, Vreemdelingenzaken en het openbaar ministerie tot een maand te verkorten, terwijl iedereen weet dat dit in veel gevallen een risico is en gewoon niet haalbaar zal zijn.

U kunt in het parlement van mening verschillen over integratie en de positie van Justitie, maar u kunt toch niet tegen het licht van de zon in bepaalde standpunten blijven volhouden. We zijn bijzonder ontgoocheld omdat nu ook de minister van Binnenlandse Zaken aan zijn collega van Justitie laat weten dat de dienst Vreemdelingenzaken dit advies niet op een maand kan geven zonder een grote reorganisatie die nog moet beginnen. Deze reorganisatie zal ook nooit beginnen

voordat de wet in werking treedt. De reorganisatie is nodig om het überhaupt denkbaar te maken dat we dat misschien zouden kunnen. De minister voegt er in een brief aan toe dat dit een substantiële toename van de middelen voorziet. Deze middelen zijn er momenteel niet.

Als een collega uit de regering dit schrijft en dan zegt dat er geen probleem is en dat we de termijn zullen halen, dan is er een einde gekomen aan dialoog en overreding. Dat zijn twee collega's uit dezelfde regering die elkaar volledig tegenspreken.

De heer **Willy Corts** (VLD) : Mijnheer Vandeurzen, ik kan uw redenering voor een deel volgen en ik kan begrijpen dat u zich ongerust maakt over het veiligheidsrisico dat misschien voor een deel aan deze operatie kan verbonden zijn.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Dat is een bekentenis.

De heer **Willy Corts** (VLD) : Dat is inderdaad een bekentenis. Waar ik het wel moeilijk mee heb, mijnheer Vandeurzen, is dat u doet alsof dit probleem vandaag rijst. Het kan toch niet worden ontkend dat de CVP de voorbije tien jaar een belangrijke rol heeft gespeeld in dit land. Heel het probleem van de illegalen komt niet nu, naar aanleiding van dit wetsontwerp, tot uiting. We weten al jaren dat het succes van het Vlaams Blok gebonden is aan de vasthechting van de factor veiligheid aan de zaak van de vreemdelingen. Ik kan alleen maar vaststellen dat u daaraan de voorbije tien jaar niets hebt gedaan.

Ik heb u altijd ervaren als een bekwaam collega. U hebt daar echter, volgens mij althans, een probleem van geloofwaardigheid. Dat wens ik u toch in alle kalmte mee te geven.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijn politieke generatie is gewend het boetekleed aan te trekken voor alles wat in het verleden is misgegaan. Als wij niet oppassen zullen wij binnenkort ook nog de moord op iemand uit toenmalig Congo op ons geweten krijgen. Ik neem dat er graag bij. Is dit echter de verantwoording voor het opmaken van een slechte wet ? De meerderheid wenst dat de adviezen binnen 1 maand worden uitgebracht. Ik heb nooit vernomen waarom het geen 2 of 3 maanden zouden kunnen zijn. Laten wij ervan uitgaan dat om inhoudelijke redenen het 1 maand moet zijn. Laten wij dan een amendement goedkeuren dat bepaalt dat de maand adviestermijn ingaat binnen 2 jaar, als de dienst Vreemdelingenzaken gereorganiseerd zal zijn. Laten wij een amendement goedkeuren dat bepaalt dat het parket binnen 2 jaar de adviestermijn van 1 maand moet respecteren, wanneer het parket door een reorganisatie over voldoende mensen zal beschikken om dat waar te maken. Dan zou u de termijn van 1 maand kunnen verantwoorden, alhoewel er geen echte redenen zijn om de adviestermijn tot 1 maand

Jo Vandeurzen

te herleiden. In dat geval is er wel geen risico tot veiligheidsproblemen. Dat risico is nu zeer ostentatief aanwezig. Het feit dat men een verwijt kan maken over het verleden, kan nooit verantwoorden dat een wet wordt opgesteld waardoor de risico's voor onze mensen worden vergroot.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik heb de indruk dat de heer Cortois niet helemaal begrijpt waarover het hier gaat. Hij erkent wel dat er een veiligheidsrisico bestaat en dat is al heel positief, want in de commissie werd dat zelfs niet erkend door de meerderheidspartijen. Het probleem wordt nog veel groter. Op dit moment heeft de dienst Vreemdelingenzaken 4 maand. Uw meerderheid zorgt ervoor dat de dienst Vreemdelingenzaken nog maar 1 maand heeft, terwijl de minister zelf zegt dat dit onhoudbaar is. Hoe kunt u dan de zwarte piet naar de CVP doorschuiven, terwijl u het probleem zelf tien keer erger maakt. Het was erg onder de CVP, maar onder de VLD wordt het nog tien keer erger.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de heer Cortois en de VLD-fractie zijn bijzonder slecht geplaatst om in deze materie de CVP de les te lezen. Wij hebben precies een jaar geleden in het parlement, op initiatief van een aantal parlementsleden een nieuwe nationaliteitswet goedgekeurd. In die wet was de integratiewil uitdrukkelijk ingeschreven. Tevens hadden wij voor de adviezen haalbare termijnen vooropgesteld.

Als de heer Cortois meent de CVP-fractie bepaalde verwijten te moeten toesturen, dan kent hij dit dossier niet. Hij vergeet dat wij vorig jaar een nationaliteitswet hebben goedgekeurd, waarvan de integratiewil een substantieel deel uitmaakt en waar de diensten die adviezen moesten verlenen, over de nodige tijd beschikten om dit te doen. Wat doet men nu ? Men schaft het onderzoek naar de integratiewil af en men herleidt de adviestermijnen tot 1 maand. Precies daarom zegt de heer Vandeurzen heel terecht dat die termijn van 1 maand niet haalbaar is.

Op het ogenblik dat de CVP aan het beleid deelnam is de naturalisatiewetgeving tot stand is gekomen, volledig conform de wil tot integratie, met termijnen die moesten en konden worden gerespecteerd. Het is op dat ogenblik dat de VLD kritiek had op deze wet, precies in het licht van het versterken van het toetsen van de integratiewil, die men nu laat verdwijnen. Men zou het dossier beter moeten kennen als men dergelijke opmerkingen maakt.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik betwist niet dat de gewezen minister van Justitie dit dossier beter kent. Men mag het debat echter niet laten wegglijden. Mijn opmerking is van algemene aard. Ik verwijt de heer Vandeurzen - en dus de CVP - dat hij in

zijn betoog de indruk gaf dat hij bijzonder veel aandacht hechtte aan het veiligheidsaspect, terwijl ik nu van de ex-minister hoor dat hij het veel liever wil hebben over de discussie of men mensen, die de Belgische nationaliteit willen verwerven, kan verplichten zich te integreren. Ik heb gezegd dat ik het daar voor een deel mee eens ben. Ik voeg eraan toe dat het niet correct is om de zaak vanuit het veiligheidsrisico te bekijken.

Mijnheer de ex-minister, wij kunnen geen beleid voeren zoals in Nederland. Wij hebben daar waarschijnlijk allemaal schuld aan. Wij zijn een federale staat en ik hoop dat de Vlaamse regering op haar niveau maatregelen zal nemen om een maximale inspanning te doen naar inburgering. Ik ben voldoende loyaal aan de grondwet om te zeggen dat dit niet onze bevoegdheid is. Het veiligheidsprobleem is dat wel en ik ga akkoord wanneer u zegt dat er meer aandacht moet worden besteed aan de inburgering. Speel evenwel niet gemakkelijkschuldshalve in op het aspect van de veiligheid, want daar gaat het in wezen niet om.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik zal het proberen kort te houden.

De **voorzitter** : U had zelf deze spreektijd voorgesteld.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Het veiligheidsprobleem is natuurlijk één van de fundamentele kritieken op het ontwerp. Het advies van de dienst vreemdelingenzaken en de problematiek van de termijnen is eigenlijk klein bier in vergelijking met de problematiek van het advies van het Openbaar ministerie. Deze meerderheid wil dat het Openbaar ministerie zich binnen een maand uitspreekt over het strafrechtelijk verleden van elke aanvrager of over het feit of de betrokkene genoemd is in een onderzoek. In de commissie voor de Naturalisaties hebben we terzake onze vrees uitgedrukt.

Als u, mijnheer Cortois, zegt dat er een veiligheidsrisico zou kunnen zijn, dan is die mogelijkheid alleen al voldoende om te zeggen dat de termijn niet verkort mag worden, want u creëert daarmee een risico. Dat is precies het tegenovergestelde van wat u moet doen wanneer u een sluitend controlenet wil. U moet zorgen dat deze eventualiteit zich niet kan voordoen. In de commissie is bij herhaling gezegd dat het parket niet in staat is om in alle gevallen binnen de maand een advies uit te brengen. Bij gebrek aan advies wordt het advies geacht gunstig te zijn. Ik heb voorbeelden gegeven van mensen die van het ene arrondissement naar het andere verhuizen, of die vanuit het buitenland naar hier komen en waarbij men onderzoeken moet gaan verrichten in het buitenland omdat men geen enkele basis heeft om die inlichtingen te verkrijgen. De minister heeft toen geantwoord - en ik heb het nog eens opgezocht in het verslag

Jo Vandeurzen

- dat volgens het college van procureurs-generaal het uitbrengen van de adviezen binnen een maand haalbaar zou zijn, niettegenstaande het feit dat een derde van de naturalisatiedossiers wordt ingediend bij het parket te Brussel.

In de commissie werd toen opnieuw gevraagd aan de minister of het College van procureurs-generaal wel degelijk gezegd had dat het haalbaar was om dit advies in alle omstandigheden binnen een maand uit te brengen. De minister heeft gezegd dat dit haalbaar was. Wij hebben de minister toen gevraagd of wij de bevestiging van het College van procureurs-generaal konden krijgen. De minister heeft zich correct geëngageerd om ons dit advies te bezorgen. Gisterenavond hebben wij het eerste signaal gekregen van de heer De Lentdecker, advocaat-generaal. Wij hebben een kopie van zijn brief aan de minister over deze problematiek gekregen. Ik vind het bijzonder ernstig dat uit deze brief helemaal niet blijkt dat het Openbaar ministerie van oordeel is dat het advies binnen een maand kan worden uitgebracht. Uit het verslag van de bespreking van september blijkt ook niet dat toen al mondeling en informeel zou zijn gezegd dat dit geen probleem zou vormen. De minister heeft het College toen meegedeeld dat men daarover advies vroeg en ook over de vraag hoe men mensen, die een crimineel doel hebben, kan weren als zij de naturalisatie aanvragen. De minister heeft dit advies in september gevraagd. Wij ontvingen vervolgens een brief van 17 januari.

Ik kom dan bij een punt dat bijzonder vervelend is en dus onze bijzondere aandacht vergt. In de brief schrijft de heer De Lentdecker dat hij kan bevestigen dat over de noodzakelijke middelen nog informatie dient te worden ingewonnen bij de verschillende parketten van de procureur des Konings. Dit betekent dat de informatie, waaruit moet blijken welke supplementaire middelen moeten worden ingezet om de termijn van een maand te kunnen waarmaken, nog niet beschikbaar is. Deze wet zal echter onmiddellijk in werking treden. De procureur vervolgt dat het voor zich spreekt dat er bij deze hypothese wat het parket van Brussel betreft, dat voortdurend kampt met overbelasting en ook in voorkomend geval advies zal moeten verschaffen binnen de "zeer korte tijdsspanne van één maand", uiteraard voor de nodige administratieve ondersteuning zal moeten worden gezorgd. Volgens een ruwe schatting zouden namelijk een derde van het aantal naturalisatieaanvragen zich binnen het gerechtelijk arrondissement Brussel situeren.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer Vandeurzen, 46% van alle naturalisatieaanvragen situeert zich in het Brussels Gewest. In het Brussels gerechtelijk arrondissement gaat het dus waarschijnlijk om 50% van alle naturalisatieaanvragen, wat veel meer is dan een derde. Dit voor de volledigheid van het dossier.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : De procureur vervolgt : "Bij aanwezigheid van zware persoonlijke strafbare feiten in hoofde van een aanvrager dient namelijk het strafdossier, strafinformatie of strafonderzoek, nauwkeurig ingekeken te worden, vooral op het vlak van de bewijs-elementen en de rechtspleging : het bestaan van een aanhoudingsbevel, in verdenkingstelling, vonnis, verwijzing of arrest". Ik ben er zeker van dat de advocaat-generaal zich niet bewust is van het feit dat de draagwijdte van deze wet is dat het parket van Brussel niet zal moeten gaan kijken in de "fichebak" of in het beste geval in de computer, maar in het buitenland navraag zal moeten doen in verband met de aanwezigheid van deze strafbare feiten. Collega's, de procureur zegt dat het voor zich spreekt dat de parketmagistraten hierbij op de noodzakelijke medewerking zullen moeten kunnen rekenen van gekwalificeerd administratief personeel, bij voorkeur van contractuele juristen. Hij zegt verder dat dit uiteraard slechts een paar voorlopige bedenkingen zijn.

Collega's, wij weten uit de commissie voor de Naturalisaties welke aanvragen er soms worden ingediend. Ik herhaal dat het hierbij om een kleine minderheid gaat. Als we rekening houden met de ernst en de dreiging die van sommige aanvragen uitgaat, het antwoord van het openbaar ministerie dat in extremis de avond voor de plenaire bespreking moet bevestigen dat men bij de parketten nog aan het navragen is of men wel in staat is om die aanvragen binnen een maand te behandelen en de bevestiging van het parket dat men zeker supplementair personeel moet hebben - zeker in Brussel waar de opstopping het grootst is -, zal deze Kamer dan in alle gemoedsrust zeggen dat er geen risico's worden gecreëerd en dat het niet nodig is om minstens de verkorting van de termijn tot één maand met een jaar uit te stellen zodat de parketten zich kunnen organiseren en de minister van Justitie de kans krijgt om bij begrotingswijziging alle middelen te voorzien om de contractuele juristen aan te werven ? Zullen wij dat allemaal laten passeren ? Zullen wij met de kraag omhoog, het hoofd tussen de schouders en het vizier dicht zeggen dat wij ons hierover geen vragen stellen en dat er geen probleem is ?

De dag dat dit probleem zich zal voordoen, en het heeft zich in deze Kamer ooit al voorgedaan, hoop ik dat zij die met deze wetenschap voor het ontwerp stemmen, zich ten volle van hun verantwoordelijkheid bewust zijn. Op het moment dat we het Openbaar ministerie totaal gaan hervormen, op het moment dat we alle mogelijke prioriteiten stellen zoals drugscriminaliteit, witteboordencriminaliteit, seksuele delicten, zeggen wij bij wet aan het Openbaar ministerie dat zij alles moeten vergeten en in één maand tijd adviezen moeten geven in verband met de nationaliteitsaanvragen en vraag ons niet waarom die termijn één maand is of waarom het geen twee maanden mogen zijn. U moet het binnen de maand doen en als er

Jo Vandeurzen

iets misgaat, mijnheer de procureur van Brussel, zal het uw fout zijn geweest en zal het wel aan de gebrekkige organisatie van uw parket liggen. Dit parlement heeft beslist dat u het binnen de maand moet kunnen, met respect voor alle andere prioriteiten die de samenleving u oplegt.

De **voorzitter** : Mijnheer Vandeurzen, uw fractiecollega wil u kort onderbreken.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit is een cruciaal element in het debat. Collega Vandeurzen stelt zeer terecht vast dat in de commissie voor de Justitie, en ik verwijs naar de verslaggevers, de minister van Justitie uitdrukkelijk zei dat het college had geadviseerd dat de termijn van één maand haalbaar was. Ik vraag aan de verslaggevers of dat inderdaad strookt met wat was gezegd. De minister beweerde dat hij het college had ondervraagd en dat men de termijn van één maand haalbaar vond. Vandaag stellen we vast, op basis van de briefwisseling die we gisteren hebben ontvangen, dat het college zich daarover helemaal niet heeft uitgesproken. Het college heeft geen enkel standpunt ingenomen.

Advocaat-generaal De Lentdecker zegt dat hij eerst de andere parketten van de procureurs des Konings moet ondervragen. Hij wil er bovendien op wijzen dat er nu reeds een aantal problemen zijn, zoals in Brussel, waar het eigenlijk niet haalbaar is. Ten eerste, betekent dit dat de mededeling van de minister van Justitie in de commissie omtrent het standpunt van het college van procureurs-generaal niet strookt met de briefwisseling die we vandaag hebben gekregen. Ten tweede, betekent het dat we vandaag niet met zekerheid kunnen zeggen dat er binnen de maand een advies kan worden gegeven. Het is dus niet zeker dat wij deze dossiers met het oog op veiligheid kunnen behandelen. Dit is een fundamenteel probleem. We gingen ervan uit dat het college had gezegd dat zij het binnen de maand konden doen. Vandaag blijkt dat die termijn niet haalbaar is. Het blijkt bovendien dat men geen standpunt had ingenomen op het ogenblik dat de minister er verklaringen over aflegde.

Eigenlijk oppert men fundamentele bezwaren en moet men bij de verschillende parketten nog informatie opvragen. Ik wil dit probleem kenbaar maken, ook ten aanzien van de voorzitter van de commissie, omdat er hier sprake is van tegenstrijdige informatie.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Parys en mijnheer Laeremans, u bent ingeschreven als sprekers. U hebt straks kans uw mening te geven. Geef mijnheer Vandeurzen, die een half uur het woord had gevraagd, de kans om te besluiten.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij krijgen in de commissie voor de Justitie informatie van de minister van Justitie. Hij zegt dat het college hem heeft

meegedeeld dat er geen probleem is en dat de termijn perfect haalbaar is. Vandaag blijkt dat die informatie onjuist is en dat wij er ten onrechte vanuit gingen dat die maand een haalbare termijn was. Dit is een essentieel gegeven om een standpunt te kunnen innemen ten aanzien van een aantal amendementen.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Parys, de Kamer werd voldoende voorgelicht en beschikt over het verslag. Dit document werd uitgedeeld en zal worden vertaald. De Kamer zal dan in eer en geweten en geïnformeerd kunnen beslissen.

Ordemotie**Motion d'ordre**

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, wat hier gebeurt, is toch wel zeer essentieel. Ik wens u uitdrukkelijk met dit probleem te vatten.

De minister had gezegd dat hij het college van procureurs-generaal om advies had gevraagd. Uit de notulen blijkt echter dat hij een schriftelijk advies zou vragen. Dit is eigenlijk nooit gebeurd.

Daarnaast blijkt inderdaad dat in de praktijk de parketten nooit in staat zullen zijn om op een ordentelijke manier binnen de maand de gevraagde adviezen te geven. Wij hadden daarvoor gewaarschuwd en bovendien hadden wij in de commissie voor de Justitie hoorzittingen gevraagd met de mensen van het parket. Alle partijen, inclusief de CVP, hebben dat toen geweigerd. Nu zien wij duidelijk dat dit dossier niet klaar is, dat het allesbehalve rijp is. Het moet terug naar de commissie voor hoorzittingen met het parket om na te gaan of wat hier staat, haalbaar is. Ik vraag deze vergadering bij zitten en opstaan te beslissen over de terugzending naar de commissie.

De **voorzitter** : Nee, mijnheer Laeremans, wij zetten het debat voort. U hebt uw standpunt uitgelegd. De heer Jo Vandeurzen heeft thans het woord. Ik vraag hem te besluiten, want hij is reeds geruime tijd bezig, weliswaar onderbroken.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik heb er alle begrip voor dat u de agenda in het oog probeert te houden, net als de tijdsplanning. U zult echter wel begrijpen dat als vandaag voor het eerst een stuk aan het licht komt dat helemaal niet overeenstemt met wat ons daarover werd meegedeeld in de commissie, dit bij ons toch wel voor enige commotie zorgt. Dat moet al wie straks dit ontwerp met gerust gemoed zouden goedkeuren, tot nadenken stemmen.

Ik zal mijn kritiek op de verdere politisering van de nationaliteitsverwerving niet meer uitvoerig behandelen. Mij verbaast de houding van de groenen bij dit manoeuvre

Jo Vandeurzen

vre, waardoor naturalisaties worden aangezogen. De termijn wordt ingekort en de procedures aan de basis worden breder waardoor er meer mogelijkheden tot beroep komen in de vorm van naturalisatieaanvragen die bovendien gratis worden. Het is heel duidelijk dat deze manier van nationaliteitsverwerving zonder rechten voor de betrokkenen, zonder tegensprekelijkheid en zonder transparante besluitvorming het parlement met een gigantisch probleem zal opzadelen. Met dit ontwerp wordt een bijzonder slechte ontwikkeling mogelijk gemaakt: behandeling van dossiers door de administratie, politici die worden aangesproken, behandeling van dossiers in de commissie voor de Naturalisaties.

Mijnheer de voorzitter, wij vinden dat deze ontwerpen een einde stellen aan een integratiebeleid dat door de federale overheid word gevoerd in ons land. Dat is een bijzonder slecht signaal. Het is een pervers signaal omdat het meer aanleiding geeft tot onverdraagzaamheid en verharding van standpunten dan dat mensen uitnodigt om te participeren, om samenhorig te zijn, om te integreren in onze samenleving. Tijdens de besprekingen in het parlement heeft de minister het gehad over een zo prachtig aquarel dat geen enkel amendement daaraan mocht tornen. Ik maak toch liever een andere vergelijking. Dit ontwerp is als de kleren van de keizer: de meerderheid zegt dat het mooie kleren zijn, in de wandelgangen fluisteren ze allemaal dat het algemeen belang volstrekt in zijn blootje staat. Toch zal iedereen zonder verpinken het ontwerp goedkeuren. Ik begin langzaam te begrijpen waarom er met de CVP een verschil was.

De heer **Marc Van Peel** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik heb geen vragen over de inhoud van het debat, maar de collega's stellen hier vast, en ik vind dat wij dat in de loop van de dag verder moeten onderzoeken, dat de minister van Justitie aan de commissie totaal verkeerde en bewust onjuiste informatie heeft doorgespeeld. Als dit, na onderzoek, bewaarheid wordt, is dit een bijzonder ernstig incident, mijnheer de voorzitter. Ik zal er nog op terugkomen. Immers, als de minister van Justitie de commissie van Justitie heeft voorgelogen op een belangrijk punt van dit ontwerp, dat bovendien van aard is om heel de mening over het ontwerp op de helling te zetten, dan is dit een bijzonder ernstig feit. Wij zullen dit, op basis van het verslag van de commissie, grondig onderzoeken, en ik beschouw dit zeker niet als een mineur feit.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, nous sommes aujourd'hui réunis en séance plénière pour discuter d'un projet de loi modifiant le code de la nationalité, un peu plus d'un an seulement après la loi du 22 décembre 1998 qui modifiait déjà ledit code, publiée en mars dernier et qui entrerait en vigueur le 1er jour du sixième mois suivant celui de la publication, soit le 1er septembre 1999, c'est-à-dire voici moins de six mois.

Je vous rappelle que ce texte avait fait l'objet d'un large consensus au-delà des partis de la majorité de l'époque. Etant donné que l'on n'a pas laissé, ou pas voulu laisser le temps à cette législation de démontrer, le cas échéant, son efficacité, j'imagine que, en l'absence de toute évaluation en la matière, le projet de loi déposé par la nouvelle majorité doit s'expliquer par d'autres raisons.

Celles-ci me paraissent claires. Une d'entre elles me vient plus particulièrement à l'esprit: le projet de loi résulte d'un compromis regrettable dans lequel Ecolo et le PS ont renoncé à octroyer le droit de vote aux étrangers non européens pour les communales de 2006, question qui était pourtant un des fers de lance programmatiques de ces partis - prérogative de la citoyenneté - au profit de l'acquisition très simplifiée de la nationalité, dont l'objectif est pourtant totalement différent. En contrepartie, les libéraux obtiennent, non seulement l'enterrement de la question du droit de vote des non européens, mais aussi et surtout - car les deux sujets ont été liés, même s'ils n'ont pas de lien intrinsèque - l'adoption d'un projet de loi instaurant dans notre pays une procédure accélérée, avec arrestation en vue de comparution, procédure dont tout laisse à penser qu'elle ne sera pas applicable sur le terrain et constituera sans doute une autre mesure sans effet.

Tout d'abord, au niveau de la méthode, le troc entre ces différentes questions - droit de vote des étrangers, naturalisation et procédure accélérée - est clairement apparu dans les propos virils tenus récemment par le VLD devant la presse, voici plusieurs semaines, et aussi, dans deux des points mis à l'ordre du jour de la commission de la Justice. On se rend compte qu'un certain nombre de tractations politiques cachées ont imposé un agenda, et donc, l'organisation hâtive d'un débat, insupportable, qui en arrive, malgré toutes les critiques et les craintes que nous avons émises en ce qui concerne les délais, à un projet de loi dont nous devons discuter dans la précipitation, sans avoir mené les concertations nécessaires, sans avoir recueilli les avis suffisamment éclairés sur la faisabilité des dispositions. Selon moi, ce n'est pas de cette façon que l'on gère la problématique de la nationalité, suffisamment importante pour que le parlement puisse lui accorder un minimum de temps.

Je voudrais cibler rapidement les deux principaux effets pervers du projet: d'abord, l'abandon du droit de vote pour les étrangers non européens et ensuite, le fait de galvauder, en quelque sorte, une notion aussi essentielle que celle de la nationalité.

En ce qui concerne l'abandon du droit de vote, je rappelle que l'article 8 de la Constitution dont déjà, l'adoption n'avait pas été aisée, prévoit que le droit de vote des citoyens de l'Union européenne n'ayant pas la nationalité belge, peut être étendu par la loi aux résidents en Belgique qui ne sont pas ressortissants d'un Etat mem-

Joëlle Milquet

bre de l'Union, étant entendu que cette loi ne pouvait être applicable qu'après le 1er janvier 2001. Étant donné les débats passionnés qui ont eu lieu sous la précédente législature et les prises de position progressistes des uns et des autres en la matière, je m'attendais légitimement, ainsi que mon parti, à ce que la nouvelle majorité se mette d'accord sur le principe de cette loi, que, par ailleurs, deux des trois familles politiques souhaitaient. Mais il n'en fut rien. Dans l'accord gouvernemental du 7 juillet dernier, rien n'apparaît sur le droit de vote des étrangers non européens : le gouvernement a clairement privilégié l'acquisition de la nationalité belge comme facteur d'intégration dans notre société et a estimé que des modifications considérables seraient apportées à notre code de nationalité afin de favoriser une telle intégration.

Comme en témoigne le projet qui nous est proposé, le nouveau gouvernement a donc fait un choix entre citoyenneté et nationalité. Il a opté clairement et exclusivement pour un système de nationalité ou de nationalisation des personnes en vue de leur intégration.

Je tiens tout d'abord à dire que le PSC restera cohérent par rapport à son programme et qu'il ne renoncera pas. Il continuera à plaider - il le fera activement - l'idée selon laquelle il faut pouvoir octroyer le droit de vote, aux élections communales, aux étrangers non européens à condition qu'ils résident depuis cinq ans au moins en Belgique et qu'ils aient effectué une démarche volontaire auprès de la commune. C'est une question de citoyenneté et non de nationalité. L'un n'exclut pas l'autre et les deux doivent être abordés en même temps. Comme le disaient certains partenaires dans leur programme, il faut découpler la nationalité de la citoyenneté. La question centrale qui se pose - nous n'avons pas pu la poser avec la sérénité voulue lors des débats bâclés en commission - est la place que l'on accorde aux individus dans notre pays sans qu'il doivent nécessairement être belges.

Comme l'a dit un professeur de l'UCL, M. Michel Molitor, "La citoyenneté, c'est le droit à l'appartenance. A cette appartenance sont liés un certain nombre de devoirs, mais aussi de droits et de bénéfices. Si la démocratie repose sur la responsabilité des citoyens d'un pays, c'est la citoyenneté qui leur confère l'appartenance qui leur permet de se sentir responsables de ce pays."

Une fois de plus, nous avons galvaudé ce débat. Dès lors, nous ne pouvons pas cautionner une approche selon laquelle l'octroi du droit de vote aux étrangers non européens, qui n'était pas possible pour ces élections communales, ne le soit pas non plus pour 2006.

Comme je le constatais il y a près de six mois en réaction à la déclaration gouvernementale, la voie que la majorité ouvre vers le XXIème siècle risque dès lors de n'être ouverte qu'aux Belges.

Je constate également que Ecolo en est réduit à devoir timidement demander que cette problématique soit mise à l'ordre du jour de la commission parlementaire pour le renouveau politique, c'est-à-dire peut-être jamais. C'est là un des premiers effets pervers du compromis.

Le deuxième effet pervers est que, dès lors que la majorité essaye de tout faire passer par la nationalité, on en arrive à un galvaudage d'une notion aussi essentielle.

Si nous partageons l'objectif général du projet de loi qui vise à renforcer la gratuité - bien que nous soulignons le risque de discrimination par rapport à d'autres procédures tout aussi légitimes qui sont par contre coûteuses -, si nous partageons l'idée qu'il fallait accélérer la procédure, faciliter l'acquisition de la nationalité pour les étrangers qui résident chez nous depuis un certain temps et s'il fallait - elle a été interprétée de manière trop arbitraire - supprimer la notion de volonté d'intégration, nous regrettons que l'on simplifie tellement la procédure d'acquisition de la nationalité belge que celle-ci tend à devenir une simple formalité totalement dénaturée. Dans ce texte, elle est dénaturée pour trois raisons.

Tout d'abord parce que les délais prévus pour l'avis du parquet, de l'office des étrangers et de la sécurité - bien que sur ce point ils ne soient même plus prévus explicitement alors que nous pensons qu'ils doivent l'être et nous avons déposé un amendement dans ce sens - sont impraticables. Nous l'avons souligné, ainsi que nos partenaires du CVP, en commission. Il nous avait été répondu que tout allait bien, qu'il n'y avait aucun problème.

Je rappelle cependant que dans la lettre qu'il avait adressée à M. Verwilghen, M. Duquesne expliquait que, dans le cadre de la restructuration des services des étrangers - ce qui est loin d'être le cas -, il ferait son possible pour tenir compte des délais. Cela ne nous donne aucune assurance sur ce point.

Par ailleurs, un fait nouveau vient de se produire. Les réponses du parquet sont claires : sans personnel supplémentaire, ils sont dans l'incapacité, notamment à Bruxelles où un tiers des demandes de naturalisation risquent de se produire, de donner leur avis dans un délai d'un mois.

Pour assurer une gestion au moins praticable des délais, nous redéposerons nos amendements pour que les délais actuels soient maintenus. Il n'y a pas urgence au point de ne pas pouvoir attendre 4 mois ou 2 mois selon les cas. Il est tout à fait absurde, alors que des avis de ce type n'ont pu être rendus dans un délai raisonnable, d'imaginer qu'on puisse donner des avis sur des faits graves dans le délai d'un mois.

Joëlle Milquet

Sur ce point, si on continue dans cette optique, non seulement on rend les choses impraticables et on ne se contente pas de galvauder la notion de nationalité, mais on galvaude également la notion d'avis qui, immanquablement, ne pourra être rendu dans les délais et de manière pertinente.

Nous vous demandons, monsieur le ministre, de bien vouloir écouter l'opposition sur ce point. Elle essaie de travailler de manière constructive. Dans ce sens, elle a déposé des amendements très raisonnables en matière de délais.

Je vous rappelle que des cadres manquent dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles, notamment au sein du parquet, pour des raisons linguistiques. Pourtant, il faudrait que ces cadres soient remplis de toute urgence. Si ce n'est pas le cas et si, en plus, on leur impose des charges déraisonnables, je ne vois pas comment le parquet de Bruxelles pourra fonctionner correctement; chacun connaît la situation difficile dans laquelle il se trouve.

J'en viens à ma deuxième critique et donc à la deuxième dénaturation.

Après une durée de résidence de trois ans seulement, durée qui n'est pas nécessairement continue et qui peut être formelle, on pourra accéder à la nationalité belge. Nous avons déjà déposé un amendement subsidiaire pour introduire la notion de continuité mais il n'a pas été rencontré.

Pourtant, il nous semble réellement que ce délai de trois ans est trop court pour donner l'accès sans autre critère à la nationalité.

L'idée du délai actuel de cinq ans est largement approuvée par l'ensemble des partis. On a évoqué cette problématique dans le cadre de la régularisation et dans celui de la durée de résidence pour l'octroi du droit de vote aux non européens. Je répète donc qu'un délai minimal de cinq ans eût été préférable. En effet, il s'agit non seulement d'une durée qui est plus communément admise mais qui caractérise également une attache plus durable avec le pays, ce d'autant plus que le critère d'intégration est supprimé. Etant donné que c'était le seul critère qui restait déterminant, trois ans nous semble être une durée trop courte.

J'arrive à la troisième critique de dénaturation.

La majorité persiste à vouloir diminuer les délais sans s'assurer de manière générale que les durées de séjour exigées soient suffisamment effectives. Nous avons élaboré une proposition. Suivant cette dernière, on revient à une définition antérieure qui, juridiquement, tient la route. Elle pourrait donc être rencontrée. Si ce n'est pas le cas, nous risquons d'être confrontés à des durées uniquement formelles.

A cet abandon du droit de vote des étrangers non européens, à cette dénaturation de la nationalité s'ajoute un effet d'annonce. On crée l'illusion qu'on va régler le problème de la difficulté de produire un acte de naissance. En effet, si on prévoit une possibilité de suppléer à un acte de naissance dans le cadre des procédures d'obtention de la nationalité par un document diplomatique ou consulaire équivalent ou encore par un acte de notoriété délivré par le juge de paix et homologué par le tribunal, encore faut-il que cette disposition ne soit pas privée d'effet par une formulation trop stricte comme c'est le cas dans le projet.

Nous avons donc proposé une amélioration du texte mais nous n'avons pas été suivis dans ce sens. C'est pourquoi je crains que nous aurons à faire face à des interprétations trop restrictives qui ne contribueront pas nécessairement à améliorer la situation alors que tel était le but de ce projet.

Je voudrais encore insister sur un point. La naturalisation est de la compétence de la Chambre des représentants mais puisque l'article constitutionnel n'est pas soumis à révision, un débat à ce sujet n'a pu avoir lieu. Cependant, nous voudrions insister sur les risques du caractère vraiment arbitraire et donc politique de l'octroi de la nationalité par une commission parlementaire qui, désormais, ne se verra plus imposer aucun autre critère d'appréciation que les siens. Ces derniers ne seront régulés par aucune législation et une simple durée de séjour pourra suffire pour octroyer la nationalité.

Si nous devons nous diriger vers une réforme de la nationalité, il eût été sans doute opportun de trouver d'autres mécanismes décisionnels que celui-là. En effet, sans autre règle ou critère, nous risquons d'être à nouveau confrontés à la politisation ou à l'arbitraire, organisé par une commission parlementaire. Ce n'est sans doute pas là le moyen le plus sain pour une démocratie.

Je voudrais évoquer encore deux risques d'effets pervers qui me semblent être importants.

Tout d'abord, si on augmente la possibilité, après trois ans de séjour non continu dans notre pays, d'obtenir la nationalité, nous risquons d'avoir un effet pervers en amont dans la mesure où les différents services chargés de délivrer les autorisations de séjour risquent de mener une politique beaucoup plus frileuse sachant que l'on peut accéder à la nationalité après une durée de séjour assez courte.

C'est un risque et un effet pervers que nous ne pouvons pas négliger, d'autant plus que tout le monde n'adhérera peut-être pas, au niveau des services, à l'esprit de cette loi.

Joëlle Milquet

Il existe un deuxième effet pervers qui n'a pas été suffisamment discuté en commission, je veux parler de la complémentarité avec l'article 23 du Code de la nationalité qui permet la déchéance. Si d'un côté, vous permettez d'accéder à la nationalité sans condition d'intégration - et sur ce point nous sommes d'accord - il n'en demeure pas moins que l'article 23 - certains ont déjà évoqué le spectre de son utilisation excessive - interprété comme la jurisprudence le précise, dit bien que le manquement grave au devoir du citoyen belge doit révéler que l'intéressé ne manifeste pas l'attachement requis au pays. Que représente cet attachement requis au pays ? Sans avoir aménagé l'article 23, ne risque-t-on de reprendre d'une main ce qu'on aura donné de l'autre ? Ce serait terriblement délicat parce qu'on agirait après avoir accordé la nationalité, ce qui serait contraire au principe de l'égalité des Belges devant la loi. On risque de revenir avec des notions d'attachement requis telle que la jurisprudence l'écrit actuellement alors qu'on aura supprimé la condition d'intégration en amont. Je pense qu'il existe des incompatibilités sur ce point, qu'on aura un effet pervers en aval dû à une utilisation excessive de l'article. Certains partenaires de la majorité l'ont déjà évoqué et je crois qu'ils y seront sensibles.

En conclusion, si le projet du gouvernement contient des aspects positifs que nous avons cités, nous ne partageons pas un compromis qui fait primer une logique sur une autre alors que les deux doivent coexister, un compromis qui donne de fausses assurances aux uns, une nationalité vidée de son sens et laisse faussement croire aux autres qu'une nationalité plus facile à obtenir servira la citoyenneté. Je répète le risque d'effet pervers de l'utilisation de l'article 23.

Par ailleurs, je pense qu'il faut être raisonnable et responsable et qu'en tout cas, en ce qui concerne les délais, il est indispensable qu'au vu des éléments nouveaux, nous puissions amender ce texte en séance plénière et en revenir sur ce point aux amendements que nous avons proposés. Ils ne sont pas excessifs, ce sont les délais actuels et je ne pense pas qu'ils soient contraires à la bonne administration de la problématique de la nationalité.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in 1998 hebt u, mijnheer de minister, op een onbewaakt moment van grootmoedigheid voormalig eerste minister Dehaene vastgebeiteld in de galerij der groten. U zult het zich nog herinneren. Het gebeurt zelden dat een politicus van de ene partij met het wierookvat zwaait naar een politicus van een andere partij, maar ik denk dat er vandaag andermaal zo'n moment is aangebroken.

Wanneer ik vandaag bij de groenen was, of als ik vandaag een Franstalige was, dan zou ik uitgebreid de loftrumpet schallen over deze Marc Verwilghen, want

zeer zeldzaam zijn de politici die zich op een dergelijke manier verloochenen en die, zonder meer, voor de ogen van iedereen, hun eigen principes opeten en schaamtelos de meest extremistische programmapunten van andere partijen uitvoeren. In de ogen van de groenen en de Franstaligen verdient u een huizenhoog standbeeld, omdat hetgeen u doet inderdaad werkelijk uniek is.

Wat u doet is uniek, omdat u de wildste dromen waarmaakt. Er is geen enkele integratiewil meer nodig en de groenen hadden wellicht nooit gedacht dat zij dit gerealiseerd zouden kunnen krijgen. Ten gunste van de Franstalige partijen worden er op uiterst korte termijn tienduizenden nieuwe Franstalige kiezers bij gecreëerd. Men zou voor minder een gat in de lucht springen !

Wat u doet is uniek, omdat u diametraal ingaat tegen uw eigen partijprogramma. U handhaaft het lakse beleid dat wordt gevoerd bij het toekennen van de Belgische nationaliteit. Bij de aanloop naar de vorige verkiezingen werd dit beleid nog door u en het programma van uw partij verketterd. Terecht, want de Belgische nationaliteit werd naar iedereen gegooid. Nu maakt u het nog veel erger, omdat het verwerven van de Belgische nationaliteit volledig gratis wordt, in alle opzichten van het woord. Voortaan gaat u dus met de identiteitskaarten nog veel harder gooien dan dit vroeger ooit het geval was. Dit land heeft in de loop der jaren veel compromissenbouwers en -loodgieters gehad, veel gevers en toegevers, maar vandaag zijn de plooibaarheidsfactor, de kneedbaarheid, de manipuleerbaarheid en de ruggengraatloosheid van Marc Verwilghen en van zijn partij verbijsterend groot geworden.

Wat u doet, mijnheer de minister, is uniek omdat u hier een nationaliteitswetgeving in het leven roept die de meest lakse ter wereld zal zijn. Wij hebben de vergelijking gemaakt en nergens in Europa noch in de wereld, geeft men zomaar, louter op aanvraag en op basis van een kort verblijf, de nationaliteit weg. Door wat nu bij ons op stapel staat, zal er zo laks en kwistig met de nationaliteit worden omgesprongen, dat het zijns gelijke niet zal hebben, noch in Europa, noch daarbuiten.

Het spreekt uiteraard voor zich dat hij die zich leent tot een dergelijk unieke en groteske vorm van politieke prostitutie en tot een dramatische uitverkoop van de Vlaamse belangen, in de ogen van de groenen en de Franstaligen een levensgroot standbeeld verdient. Ik zie het al voor mij, mijnheer de minister : Marc Verwilghen vereeuwigd als milde weldoener, kwistig de tienduizenden identiteitskaarten uitstrooiend over de dankbare dompelaars.

Laten wij beginnen met een aspect van dit dossier dat al maandenlang op een schandelijke manier wordt doodgezwegen, met name de catastrofale gevolgen van dit wetsontwerp voor de Vlamingen in Brussel. Ik heb in dit

Bart Laeremans

land al veel weten doodzwijgen en onder de mat vegen. Ik ben evenwel verbijsterd vandaag een absoluut stilzwijgen te moeten vaststellen. Vorige week maandag gaven de voorzitters van respectievelijk het Vlaams Comité voor Brussel, het Davidsfonds en het Overlegcentrum van Vlaamse verenigingen, die samen een klein miljoen Vlamingen vertegenwoordigen, een persconferentie. Er werd een dramatische oproep gedaan om de Brusselse Vlamingen niet te laten versmachten door de tienduizenden nieuwe Belgen die bijna zonder uitzondering voor de Franse taalrol kiezen. Hun oproep vond evenwel nauwelijks gehoor. Hun boodschap werd in Vlaanderen nagevoel doodgezwegen.

Nauwelijks 15 maand geleden werd in dit halfroond ook gedebatteerd over de versoepeling van de nationaliteitswetgeving. Het was de pasmunt om de steun van PRL en FDF voor het Eurostemrecht af te kopen. Toen klonk het echter anders. Men was zich blijkbaar wel bewust van het gevaar. Zelfs de CVP was toen van mening dat de Vlamingen in Brussel in de verdrukking dreigden te komen. De Vlaamse pers was bijzonder kritisch en afwijzend. Unisono werd toen gezegd dat er een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Vlamingen in Brussel moest komen. Sta mij toe een citaat van Patrick Dewael voor te lezen, dat de strategie van de francofonen duidelijk verwoordde: "PRL, FDF en PS willen de Belgische nationaliteitswetgeving zodanig versoepelen dat allochtonen quasi automatisch Belg kunnen worden. Op die manier denken zij het debat over het al dan niet verlenen van stemrecht aan de vreemdelingen in hun voordeel te beslechten. De Franstaligen zien in de stemmen van de allochtonen een middel om Brussel en Vlaams-Brabant verder te verfransen. De VLD wil, in tegenstelling tot de Vlaamse meerderheidspartijen, niet meestappen in deze francofone strategie." Vandaag is het evenwel diezelfde VLD die voor de francofonen door de knieën is gegaan en mee het voortouw neemt in het eindoffensief tegen de Brusselse Vlamingen. Merkwaardig genoeg wordt plots over dit thema zo hard mogelijk gezwezen. Dit is des te pijnlijker omdat in de praktijk is gebleken dat wij eind 1998 overschot van gelijk hadden. Toen konden wij nog voor doemdenkers worden versleten, maar vandaag kan dat niet meer. Bij de afgelopen verkiezingen hebben de buitenlanders immers massaal voor de Franstalige lijsten gestemd, en niet voor de Vlaamse. Of hoe kan men verklaren dat op de tijd van een zittingsperiode de Vlamingen in Brussel bijna 14 000 stemmen verliezen en de Franstaligen er bijna 36 000 winnen? De Franstalige vooruitgang is in het geheel niet te wijten aan de toename van de autochtone kiezers. Zij hebben immers de voorbije jaren met tienduizenden de stad verlaten. De gigantische Franstalige vooruitgang is uitsluitend te wijten aan de vele tienduizenden nieuwe Belgen die, op een paar uitzonderingen na, allemaal voor de Franstaligen hebben gestemd. Het charmeoffensief van de Vlaamse partijen ten aanzien van de buitenlan-

ders, waarmee de CVP zwaaide, heeft dus niet gewerkt. Het is een totale mislukking gebleken. Nochtans, ondanks deze onbetwistbare, catastrofale cijfers, kijkt iedereen vandaag de andere kant op. Blijkbaar niemand is nog geïnteresseerd in het lot van de Brusselse Vlamingen, net nu het aantal Franstalige kiezers voor de gemeenteraadsverkiezingen - want daarvoor is dit wetsontwerp geschreven - nog maar eens met vele tienduizenden zal worden uitgebreid. De Vlaamse vertegenwoordiging in de gemeenteraden dreigt binnenkort te worden gedecimeerd.

Uiteraard ligt de eerste en grootste verantwoordelijkheid voor hetgeen vandaag gebeurt, bij de VLD.

Maar tegelijkertijd ligt er bij zowel de VU&ID als de CVP een verpletterende verantwoordelijkheid voor de penibele situatie waarin de Brusselse Vlamingen vandaag zitten. Beide partijen hebben terecht aangeklaagd dat de versoepelde nationaliteitsverwerving een bedreiging vormt voor de Brusselse Vlamingen, maar precies op de terreinen waar zij zelf over de mogelijkheid beschikken om daaraan iets te doen, steken zowel de CVP als de VU de handen in de lucht en geven zij openlijk forfait.

Ik kom eerst tot de CVP. Het bewijs is nu geleverd dat wij eind 1998 overschot van gelijk hadden toen we de onmiddellijke invoering van een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Brusselse Vlamingen eisten. Volgens de CVP van toen vormde dit geen probleem en zou alles in orde komen na de parlementsverkiezingen. Zoals door ons voorspeld, is daarvan vandaag absoluut niets in huis gekomen. Er werden geen afspraken gemaakt na de verkiezingen; alles werd verschoven naar de Costa en wat Brussel betreft naar de Brusselse Costa. En wie heeft de gewaarborgde vertegenwoordiging voor de gemeenteraden daar van de agenda afgevoerd? Uitgerend de CVP. Op de enige plaats waar de CVP aan de macht is, met name Brussel waar de heer Chabert als minister fungeert, weigert zij druk op de ketel te zetten en abdiceert zij. Men zal eindelijk moeten toegeven dat het debat over het eurostemrecht gepaard ging met een discussie over de Brusselse Vlamingen, meer bepaald over de gewaarborgde vertegenwoordiging op gemeentelijk vlak. Omwille van het burgemeester-effect, omwille ook van de ondemocratische behandeling van kleine lijsten en omwille van het eurostemrecht dat enkel op het gemeentelijk vlak speelt, is het daar het moeilijkste om verkozen te raken.

Het spel dat nu wordt gespeeld door zowel de CVP, de VU, de VLD als SPAGA of de unie van SP en Agalev in Brussel, is dat men nog wel bekommerd is om de gewaarborgde vertegenwoordiging, maar dan enkel op het gewestelijk vlak en niet op het gemeentelijk vlak. Precies op dat niveau waar de vette mandaten te rapen

Bart Laeremans

vallen, willen de traditionele partijen er nog een aantal bij. Nochtans is het helemaal niet dringend. De verkiezingen zijn pas in 2004 en bovendien is het ook veel minder noodzakelijk omdat de Vlamingen reeds waarborgen hebben op uitvoerend vlak.

Het gaat hier trouwens om een Franstalige eis. De Franstaligen willen via bijzondere coöptatiemogelijkheden het Vlaams Blok tegengaan. Daar waar het echter veel harder nodig is, daar waar de echte senakels van de macht in Brussel zitten, daar waar over enkele maanden door de verwachte vloedgolf van nieuwe Belgen en door de uittocht van de autochtonen, de Vlaamse gemeenteraadsleden dreigen te worden weggespoeld, wordt niets gedaan.

Het kleine Vlaamse gemeenteraadslid, de kleine Vlaamse vertegenwoordiger in Brussel die de echte strijd moet leveren, wordt door de VLD, door de VU&ID en door de CVP op een laffe manier in de steek gelaten.

Het hoogste cijfer dat de Vlaamse lijsten gezamenlijk behaalden bij de voorbije verkiezingen was dat van de Kamer, met name 60 900 stemmen. Het aantal buitenlanders dat in Brussel alleen al in aanmerking komt om de nationaliteit te krijgen, dus dezen die hier drie jaar wonen, ligt vier maal hoger, met name 240 000. Misschien doen deze cijfers bij sommige collega's eindelijk een lichtje branden.

Ook de VU is medeplichtig aan dit spel. Ik zie dat er toch één vertegenwoordiger van de VU is. Blijkbaar is het debat toch een beetje van belang voor die partij. Zij heeft het nog gortiger gespeeld dan de CVP. In 1998 reeds stelden we vast dat die partij ongelooflijk veel bochtenwerk afleverde. Aanvankelijk kon de nationaliteit niet genoeg worden versoepeld tot bleek dat PRL en FDF de zaak koppelden aan het eurostemsysteem. Op dat ogenblik wisselde de VU van kamp; toen begreep men dat dit alles in een Franstalig offensief paste.

Nu opnieuw is de VU hopeloos dubbelzinnig. Net in de week toen de VU en de CVP op een gezamenlijke persconferentie het regeringsontwerp afkraken en waarschuwen dat de veiligheid in gevaar komt omdat het parket nog maar één maand de tijd krijgt voor zijn werk, zat bij ieder van ons een wetsvoorstel van Vanquickenborne in de bus. Het was een oud voorstel van Bert Anciaux, waarin het parket nog maar vijftien dagen de tijd kreeg voor zijn veiligheidsonderzoek.

Op 16 december 1999 kreeg VU&ID de unieke kans om heel dit debat inzake de nationaliteit te blokkeren door een belangenconflict in te roepen dat was aangebracht door de CVP- en de Vlaams Blokfractie van het Vlaams Parlement.

Wat doet VU&ID die in deze Kamer had uitgeroepen dat dit wetsontwerp moest worden tegengehouden? VU&ID stemt zonder enige scrupule tegen het belangenconflict. Het Brussels VU&ID-lid Gatz verdedigt de versoepeling van de wetgeving, ik citeer: "Als men blijft herhalen dat al de vreemdelingen potentiële Franstaligen zijn, dan vervult men zijn eigen profetie". Met zijn uitspraak gaat Gatz diametraal in tegen het standpunt dat de CVP en VU&ID op een gemeenschappelijke persconferentie hadden ingenomen. Op het ogenblik dat VU&ID de eigen woorden hard kan maken en kan tonen dat ze het meent met haar oppositiewerk in deze Kamer, redt ze eens te meer de federale regering. Wat een toestand!

Dit wetsontwerp van de nationaliteit op aanvraag, dit schandig nefaste wetsontwerp kon wel degelijk worden tegengehouden. Als de Vlaamse partijen een minimum aan zelfrespect en solidariteit met de Brusselse Vlamingen hadden getoond, hadden ze dit dossier een communautaire behandeling gegeven. Dit dossier heeft immers een gigantische weerslag op de communautaire verhoudingen in dit land en vooral in de hoofdstad. Dit dossier hoort thuis in de Costa. Dit is te veel gevraagd van het doorzicht van de Costagangers. De Franstaligen slagen erin al de voor hen belangrijke dossiers zoals de nationaliteitsverwerving, de financiering van het onderwijs en de kwestie van het Brussels gerecht zo ver mogelijk weg te houden van het Costa-overleg. De Vlaamse partijen blijven achter met de dossiers waarin zij vragende partij zijn. Van een goede strategie gesproken!

Uit dit nare verhaal kan slechts één les worden getrokken. De houding van de CVP, de VLD en VU&ID is identiek. Als ze in de oppositie zitten, schreeuwen ze moord en brand en schermen ze met de Vlaamse belangen. Als ze zelf aan de macht zijn, op om het even welk beleidsniveau, offeren ze de Vlaamse belangen op voor het hoger Belgisch belang en planten ze de Brusselse Vlamingen het mes in de rug.

Dames en heren van de CVP, VU&ID en VLD, uw Vlaamse reflex is niet meer dan een schijnvertoning, wat window dressing. Alleen de vetpotten en ministerportefeuilles zijn voor u van belang. U bent allemaal even ongelooftwaardig!

Collega's, het behoeft weinig betoog dat dit wetsontwerp in de eerste plaats electorale bedoelingen heeft.

Het wetsontwerp kwam er ter compensatie van het algemeen vreemdelingenstemsysteem. In de praktijk gaat dit wetsontwerp echter veel verder. Het impliceert immers stemplicht alle niveaus. De haast waarmee dit dossier door het parlement wordt gejaagd, heeft alles vandoen met de komende gemeenteraadsverkiezingen. Bepaalde partijen hebben dringend nood aan een snelle en massale uitbreiding van hun kiezerskorps. Deze wet dient

Bart Laeremans

niet - wat van elke wet mag verwacht worden - het algemeen belang, maar de particuliere belangen van een aantal partijen. Daarom alleen al is deze wet een van de meest immorele die ooit in dit halfroond werden besproken.

Deze wet dient onder meer de belangen van de aftandse SP die in bepaalde steden tot 30% en meer van haar aanhangers is kwijtgespeeld. De SP smeekt en bidt om nieuwe kiezers. Dankzij deze wet zien de Vlaamse socialistische de kans schoon om hun verouderd en afkalvend kiespubliek versneld te vervangen door vreemdelingen. Deze wet dient eveneens de belangen van AGA-LEV, de vreemdelingenpartij bij uitstek die er openlijk voor uitkomt dat ze deze wet wil gebruiken in haar strijd tegen het Vlaams Blok en die de vreemdelingen in Antwerpen nu reeds oproept massaal en snel de Belgische nationaliteit aan te vragen.

Ik heb het reeds uitgebreid gehad over de Franstalige partijen en hun overduidelijke strategie tegen de Brusselse Vlamingen.

Dan blijft er nog de VLD over. De VLD, de enige partij die zeker weet geen electoraal voordeel te halen uit de nieuwe wet, heeft er wel alle belang bij dat deze perfide wet zo snel mogelijk wordt goedgekeurd. Hoe langer ermee gewacht wordt, hoe groter immers kans dat de kiezer zich op 8 oktober nog alles zal herinneren.

Daarom moest deze immorele wet er zo snel komen. Daarom wordt dit wetsontwerp aan deze Kamer opgedrongen zonder dat daaraan iets is veranderd in de commissie en zonder dat de parlementsleden hun democratische rol konden spelen.

In de Kamercommissie voor de Justitie hebben zich onwaarschijnlijke taferelen afgespeeld. De minister van Binnenlandse Zaken had in een brief aan zijn collega van Justitie laten weten dat het volgens de dienst Vreemdelingenzaken in de praktijk bijna onmogelijk zal zijn om binnen de vereiste termijn van één maand advies te geven. We vernemen zelfs dat dit op dit moment negen maanden duurt. Eén maand is in de praktijk dus totaal onmogelijk.

Toch komt minister Verwilghen zonder scrupules aan de commissie vertellen dat er geen vuiltje aan de lucht is en dat Binnenlandse Zaken zijn rol wel zal kunnen vervullen. Alle problemen zijn dus van de baan. Er mag niet eens een hoorzitting komen met de mensen van de dienst Vreemdelingenzaken over de haalbaarheid van deze wet.

Ik zal het verslag even raadplegen omdat het misschien interessant is te weten wat er over de zaak van het parket en over de adviestermijn van één maand die het parket nog zou hebben in de commissie voor de Justitie is gezegd. De heer Van Peel had meegedeeld dat hij het

zou bestuderen. De minister verduidelijkt dat er vooraf een gesprek heeft plaatsgevonden met de procureurs-generaal. Daar is gepeild naar de haalbaarheid van de termijn van één maand. Uit dit gesprek bleek dat de termijn haalbaar was.

Ik zal dit nu vergelijken met de notulen van het college van procureurs-generaal dat hierover heeft beraadslaagd. Hierin kondigt de minister aan om schriftelijk het advies van het college te vragen. U hebt dit niet gedaan, mijnheer de minister. Er is enkel een initieel gesprek geweest.

Mijnheer de minister, in de commissie voor de Justitie hebt u ons voorgelogen. U hebt ons gezegd dat alles in orde was en dat er misschien alleen in Brussel een probleem zou zijn. Dit blijkt echter allerm minst uit deze notulen. In de praktijk is er geen aanvraag geweest. Dit blijkt des te meer uit de brief van advocaat-generaal Jacques De Lentdecker. Hij zegt dat hij zelf nog advies moet inwinnen bij de diverse parketten. Er is dus mogelijk niet alleen een groot probleem inzake Brussel, maar ook in de andere parketten. U hebt ons dat niet verteld. Integendeel, u hebt ons verteld dat alles in orde was.

Dit is een incident van de hoogste orde, mijnheer de minister. U hebt de commissie voor de Justitie voorgelogen. U hebt onder dat mom ook geweigerd om een hoorzitting te laten plaatsvinden. Het was allemaal niet meer nodig, omdat het parket zijn rol had gespeeld en alles aankon. Nu blijkt dat het parket zijn rol helemaal niet aankan.

We gaan dan ook deze vergadering vragen om zo snel mogelijk tot het besluit te komen om dit ontwerp terug naar de commissie voor de Justitie te verzenden. Zo kunnen de leden van de commissie te weten komen of de parketten inderdaad in staat zijn om het advies op één maand tijd te leveren.

Mijnheer de minister, ik neem het u bijzonder kwalijk dat u aan de commissie voor de Justitie heel andere dingen zegt dan wat er in werkelijkheid gebeurt. U schudt van nee. U zult het dan eens moeten komen uitleggen. Ik vind het bijzonder merkwaardig wat er uit de teksten van het college van procureurs-generaal blijkt.

De oppositie merkt op dat de talloze manieren waarop men zijn identiteit en geboorte zal kunnen bewijzen, de poort wagenwijd openzet voor misbruiken, vervalsingen en het fabriceren van bewijsmateriaal. Er zijn dus sancties nodig om dit gedrag te beteugelen. Als dit gezegd wordt, wordt de oppositie weggehoond.

Bij de VLD weet men heel goed wat de gevaren en risico's van deze wet zijn. Maar deze partij heeft nu eenmaal besloten alles kritiekloos door te slikken om de

Bart Laeremans

kiezer in verwarring te brengen. Om de schijn van enig verzet hoog te houden, werd Kamerfractie-leider Coveliers in het veld gestuurd om mist te spuien en om de ene dulle uitspraak na de andere te doen.

In de praktijk blijkt dat allemaal boter aan de galg. De versoepeling van de nationaliteitsverwerving zou worden gekoppeld aan het snelrecht, collega Coveliers en dit is niet gebeurd. Het had trouwens geen enkele zin. De nationaliteit zou opnieuw worden afgenomen.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Ik stel vast dat u nu ook al De Morgen leest.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Uiteraard. Ik lees alle kranten. U hebt het niet alleen in De Morgen verklaard. U hebt op tal van plaatsen verklaard dat de koppeling aan het snelrecht een vereiste was. Het was een loze eis, want het ene heeft niets met het andere te maken. In deze meerderheid koppelt men blijkbaar alles aan alles. Niettemin, u bent ook op dit vlak op uw bek gegaan.

U hebt ook gezegd dat de nationaliteit zal worden afgenomen van diegenen die zich niet integreren, achteraf de taalkennis niet zouden kunnen bewijzen of zich zouden bezondigen aan uithuwelijken. Ook dat is nonsens gebleken. U bent teruggefloten door uw eigen partijvoorzitter. U hebt onder meer gezegd dat het vermoeden van integratie weerlegbaar zou zijn. Ook voor deze uitspraak werd u door partijgenoten teruggefloten. Wij weten nu wat er van aan is. Op alle vlakken werd u op een vernederende wijze teruggefloten, was het niet door VLD-voorzitter De Gucht, dan was het door de minister of door collega Talhaoui. U bent meermaals op een vernederende manier op uw plaats gezet.

Het voorstel van de heer De Gucht, dat de uitkering zou koppelen aan integratie, zijn al even ongeloofwaardig gebleken. Dat werd hier reeds toegelicht.

Feit is en blijft dat de naturalisatie het enige momentum is waarop men buitenlanders echt zou kunnen aanzetten zich te integreren, het enige moment waarop men de onwil tot integratie daadwerkelijk kan sanctioneren door de nationaliteit niet toe te kennen. Dit instrument gooit de VLD nu definitief in de vuilnisbak, waardoor de zo gehoopte integratie van buitenlanders minder dan ooit kans op slagen zal hebben. Ik citeer opnieuw : "Zij die kiezen voor de Belgische nationaliteit moeten vooraf het bewijs leveren dat zij daadwerkelijk de bedoeling hebben zich in onze samenleving te integreren. Als u deze integratiewil niet in de wet opneemt, zult u de spanningen tussen migranten en niet-migrantten alleen laten toenemen, meer nog, u zult ze institutionaliseren". Deze wijze woorden waren van uw voorganger, Patrick Dewael, hier in de Kamer uitgesproken vóór de verkiezingen en hij had overschot van gelijk.

Mijnheer Coveliers, ik geef nog een laatste citaat en u mag raden van wie het is : "De kennis van de taalwet is ook een essentieel element. Er zijn weinig landen waar de nationaliteit kan worden bekomen zonder te bewijzen dat men de taal spreekt van het land. Ook in de Verenigde Staten moet de aanvrager een summiere kennis hebben vooraleer hij de eed mag afleggen om het staatsburgerschap te verkrijgen. Hoe kan men zich integreren in een gemeenschap ? Hoe kan men de wil hebben om tot een gemeenschap te behoren als men niet in staat is de officiële berichten te begrijpen of een krant te lezen ? Als men tot een gemeenschap wil behoren en er ook een stem wil uitbrengen, dan is het toch evident dat men aan de democratie participeert, dat men minstens verstaat wat er wordt gezegd". Mijnheer Coveliers, dit zijn uw woorden in de Senaat vorig jaar bij de versoepeling van de nationaliteit. U verweet de CVP terecht de wet te versoepelen.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : In tempore non suspecto.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Vandaag maakt u een bocht van 180 graden. U doet diametraal het tegenovergestelde. Het laatste greintje controle op de integratiewil en de taalkennis hebt u prijsgegeven en overboord gegooid.

Tot op heden hebt u nog geen enkel inhoudelijk argument gegeven om mij tegen te spreken. Ik haal alleen uw woorden van vroeger aan en vergelijk ze met de tekst die vandaag ter stemming ligt.

Mijnheer Coveliers, uw partij heeft maar één doel voor ogen, met name deze schandelijke wetswijziging zo snel mogelijk doen vergeten. Wij beloven u plechtig dat wij de komende maanden tot aan de dag van de gemeenteraadsverkiezingen uw kiezers zullen blijven wijzen op dit kiezersbedrog en op de uitlevering van ons land in het algemeen en van Brussel in het bijzonder aan de buitenlanders.

Ondertussen vergeten we niet, mijnheer Van Peel, wie er aan de basis ligt van de lakse nationaliteitswetgeving van ons land, die we nog steeds kennen. De kritiek die vandaag door de CVP wordt opgeworpen, is natuurlijk al te doorzichtig. De CVP werpt zich nu op als de kampioen van de integratiegedachte, maar het is net uw partij die er in de vorige legislatuur voor zorgde dat de integratievereiste nauwelijks nog iets zou voorstellen.

In overleg met niemand minder dan uw heilige pater Leman werd een simplistische vragenlijst opgesteld waarbij het zou volstaan om af en toe naar een Europese radiozender te luisteren om als geïntegreerd beschouwd te worden. Een van de tien vragen positief beantwoorden was volgens een onderzoek van een journalist van de Financieel-Economische Tijd voldoende om als geïnte-

Bart Laeremans

greerd beschouwd te worden. Uw integratietoets stelde bijgevolg nauwelijks iets voor, het was niet meer dan een schaamlap om te vermijden dat de CVP na het akkoord met het FDF over het Eurostemrecht helemaal op zijn bek zou gaan. Uw partij is er verantwoordelijk voor dat de nationaliteitswetgeving sinds 1984 altijd maar verder versoepeld werd tot de dubbele nationaliteit werd ingevoerd en daarmee ook de discriminatie van onze eigen bevolking. Aan uw partij hebben we te danken dat het aantal naturalisaties via de Kamer verviervoudigde van 2000 per jaar in 1993 tot 10 000 en meer per jaar in deze tijd en dat vele tienduizenden buitenlanders - in 1998 waren het er 35 000 waarvan de helft in Brussel - zonder enige moeite de nationaliteit krijgen toegekend.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer Laeremans, ik ben zeer verheugd dat u al deze feiten opsomt, want het is inderdaad zo dat wij hebben gezorgd voor een grote versoepeling van de nationaliteitswetgeving, maar binnen grenzen die duidelijk afgebakend waren. Die grenzen worden nu verlaten. Maar met alle vorige stappen die werden gezet, zijn wij het grondig eens. Die hebben we zelf geïnitieerd. Ik ben blij dat u dat nog eens duidelijk in de verf zet. Dat maakt nog eens duidelijk hoever onze standpunten van elkaar verwijderd zijn. Dat was uw bedoeling en dat was ook mijn bedoeling. Dat hebben we dan samen vastgesteld.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, dit verergert het debat. Ik wil beklemtonen dat de versoepeling die er is geweest, zodanig erg is dat er uiteindelijk alleen nog een schaamlapje van integratiecontrole overblijft. Waar u zoveel misbaar maakt, hebt u zelf het pad geëffend. U hebt de VLD de argumenten gegeven om ook dat schaamlapje weg te slaan. Er was nauwelijks nog controle.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Is dat geen wereld van verschil ? Is de mogelijkheid geven aan de gemeenschappen om op basis van die vragenlijst in verband met integratie inburgeringscursussen te organiseren, geen wereld van verschil met het voorliggende ontwerp. Dat is een wereld van verschil bijna zo groot als de wereld van verschil tussen u en mezelf.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Wat het aspect van het parket betreft, hebt u gelijk. Van vier maand naar één maand is een groot verschil. Maar voor de controle van de integratie is het verschil er nauwelijks. Ik zeg net dat de vragenlijst die door pater Leman mee gesuggered is en die zo hard verdedigd werd door de vorige minister van Justitie, nauwelijks iets te betekenen had en dat het volstond om naar een Belgische radiozender te luisteren om als geïntegreerd beschouwd te worden. Door die vragenlijst zou er nauwelijks nog controle van die integratie geweest zijn. De vragenlijst is er niet gekomen omdat minister Verwilghen de lijst op de lange

baan heeft geschoven. Er zou nauwelijks enige controle van integratie geweest zijn. Het verschil was dat er nog een controle was. Dit is in tegenstelling tot het voorstel van de VLD. Het parket zou nog via de politie aan huis komen. Dat valt nu weg. In die zin is het huidige wetsontwerp een belangrijke verslechtering van de situatie. Jullie zijn in grote mate verantwoordelijk voor wat er vandaag gebeurt. Jullie hebben het pad geëffend waar de VLD vandaag over voortijlt.

Waarde collega's, de Belgische nationaliteit wordt in alle betekenissen van het woord gratis. Er wordt, buiten een kort verblijf van amper drie jaar, geen enkele vereiste meer gesteld. Buitenlanders die zich tot de Kamer wenden, hoeven zelfs niet meer te beschikken over een permanente verblijfsvergunning. Aangezien zoiets nergens anders in Europa bestaat, is dit een regelrechte smeekbede aan al wie naar Europa wil uitwijken om dit via ons land te doen. Meer dan ooit worden wij de toegangspoort tot Europa want bij ons is de drempel het laagst. Samen met de regularisatiepolitiek, het gulle OCMW-beleid voor buitenlanders, de lakse asielpolitiek en de wetgeving inzake gezinshereniging zal dit zorgen voor een nieuwe onophoudelijke immigratiestroom naar dit land. Nu al wordt in Oost-Europa via Internet door mensenhandelaars publiciteit gemaakt voor onze lakse nationaliteitswetgeving. Ik ben benieuwd wat we binnenkort nog allemaal op Internet te lezen zullen krijgen.

Ook inzake de binnen-Europese immigratiebewegingen zal deze soepele wetgeving een aanzuigend effect veroorzaken. Wanneer binnenkort dertien nieuwe lidstaten zullen toetreden tot de Europese Unie, zullen de tientallen miljoenen inwoners van die landen dank zij de naïviteit van het huidige Europese beleid onbeperkt vrij verkeer hebben in heel Europa en bijgevolg vrij vestigingsrecht hebben, ook die Oost-Europeanen die vandaag nog worden teruggestuurd naar hun land van herkomst, ook de Kosovaren, de Roemenen, de zigeuners die bij honderdduizenden staan te drummen om naar West-Europa te mogen trekken. Te vrezen valt dat dit ook zal gelden voor de Turken want die zullen blijkbaar ook bij de Europese Unie mogen. Morgen zullen al die gelukzoekers onmogelijk teruggestuurd kunnen worden omdat ze hier verblijfsrecht hebben. Precies omdat wij zo kwistig met onze nationaliteit omgaan zal ons land, door de internationale functies van Brussel nu al zo overspoeld, meer dan ooit de aantrekkingspool, the place to be worden.

Elke overheid die rekening wil houden met de belangen van de eigen bevolking zou in een dergelijke situatie voor strenge toetredingscriteria zorgen, precies om te vermijden dat de eigen bevolking onder de voet wordt gelopen en niet langer baas is in eigen land. Niet zo in België. Hier worden alle remmen losgelaten, hier wordt het signaal uitgezonden dat iedereen hier kan komen en blijven en

Bart Laeremans

mee ons lot kan bepalen, zonder dat daar ook maar één inspanning voor nodig is en met het volledige behoud van de eigen identiteit. Dat is inderdaad de kern, de centrale boodschap van dit wetsontwerp. Het komt er niet op aan om zich aan te passen. Integratie is niet langer nodig. Iedereen kan zonder enig probleem zijn eigen culturele identiteit behouden. Alle culturen mogen op dezelfde voet behandeld worden en zijn voortaan gelijkwaardig aan de onze in ons land.

Dit wetsontwerp is inderdaad een hoogfeest van de multiculturele waanzin. Daarom is dit ook zo'n grote overwinning voor de linkerkant en in het bijzonder voor Agalev, dat de culturele homogeniteit van Vlaanderen al zo lang een doorn in het oog vindt. Wij mogen niet langer eisen dat buitenlanders zich aan ons aanpassen. Neen, wij moeten ze in heel hun eigen culturele eigenheid respecteren, want hun aanwezigheid kan in de ogen van de groene dogmatici niets anders zijn dan een verrijking voor onze samenleving. Agalev heeft in dit dossier, dat moeten wij ruiterlijk erkennen, met open kaarten gespeeld. Voor iedereen is nu duidelijk dat die partij de voorbije jaren vergleden is van een groene partij die de milieuproblemen bovenaan de agenda plaatste naar een multiculturele partij, een vreemdelingenpartij waarvoor het milieuthema duidelijk ondergeschikt is geworden. De dossiers waarin deze partij zich samen met Ecolo de laatste tijd geprofileerd heeft en waarvoor ze gevochten heeft zijn niet de milieudossiers, maar wel de vreemdelingendossiers, met name de versoepeling van de nationaliteit, de grootschalige regularisaties, het succesvolle verzet tegen de gedwongen uitwijzingen enzovoort. Agalev deinsde er zelfs niet voor terug om in dit toch wel zeer delicate dossier een kamerlid naar voren te schuiven dat zelf over de dubbele nationaliteit beschikt en waarvan het helemaal niet duidelijk is of ze nu namens haar kiezers, namens de bevolking of namens de Marokkaanse gemeenschap in dit land spreekt.

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer Laeremans, ik vind het beschamend wat u daar zegt. Als er nu één iets is dat ik bepaalde mensen verwijt, dat ik een bepaalde politieke partij verwijt, dan is het die verkramptheid, die houding van bange, blanke man. U keert terug naar een achterhaalde achttiende-eeuwse volkseigenheid die niet voor andere zaken openstaat. Bovendien durft u te verwijzen naar kamerleden die door hun aanwezigheid in het parlement duidelijk maken dat het, zelfs vanuit een eerste of tweede generatie, perfect mogelijk is om op een geïntegreerde manier aan deze maatschappij deel te nemen. Als u daarmee problemen hebt, betekent dit dat u het nooit heeft over integratie of een open samenleving, maar dat u eigenlijk streeft naar

een gesloten samenleving waar men van de anderen geen integratie maar assimilatie eist. Dat is in deze wereld, waar er inderdaad een pak problemen zijn en waar we inderdaad stappen moeten vooruit zetten, een gevaarlijke houding.

Bovendien zet u via dergelijke redeneringen groepen mensen tegen elkaar op. Dat zullen wij blijven bestrijden, uit overtuiging en vanuit een groene houding.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Collega Tavernier, ik ben blij dat u het thema aansnijdt. Voor ons is het geen probleem op zich dat mensen die hier de nationaliteit hebben verkregen, hier worden verkozen. Wij vinden het wel problematisch dat sommige mensen een dubbele nationaliteit hebben. Zij nemen daarmee ook een zeer dubbelzinnige houding aan. Ik zal dat zo dadelijk beter illustreren. In Duitsland, waar de groenen en socialisten aan de macht zijn, is de wetgeving ook versoepeld, maar moet men tussen 18 en 23 jaar een ondubbelzinnige keuze maken tussen de oorspronkelijke nationaliteit en de nieuwe nationaliteit. Hier gebeurt dat niet. Daardoor kan het dat er in dit halfroend mensen met een dubbele nationaliteit zitten, die de ene dag voor de ene groep spreken en de andere dag voor de andere. Het stoort me vooral dat uw kamerlid voortdurend doet alsof zij namens de hele Marokkaanse gemeenschap spreekt. Ik vraag mij af voor wie zij spreekt. Spreekt zij namens haar kiezers of neemt ze het steeds opnieuw voor de vreemdelingenlobby op ? Zelfs in dossiers in verband met criminaliteit bij vreemdelingen neemt zij het per definitie voor hen op. Zij is blijkbaar door die nationaliteit gebonden. Ik heb mij deze zomer bijzonder geërgerd over de lofbetuigingen van uw collega bij het overlijden van Koning Hassan van Marokko. Zij betitelde hem als een wijs man. Die man was toch een toonbeeld van corruptie ! Hij was allesbehalve een voortrekker van mensenrechten en democratie. Opeens was het basisdemocratisch gedachtegoed van Agalev nog een flinterdunne vernislaag. Ik vraag mij dus af voor welke nationaliteit zij spreekt en handelt. Nogmaals, wij hebben een vrij uitvoerige nota gemaakt over nationaliteit en integratie. Wij pleiten niet voor een ommuurde samenleving, voor een volledig gesloten Vlaanderen. Wij willen wel dat mensen die hier blijven, ondubbelzinnig voor onze samenleving kiezen. Zij mogen niet uit verschillende ruiven tegelijk eten. Dat is onze stelling.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik wens slechts een inlichting te geven. Ik heb daarnet een antwoord gekregen van minister Duquesne op een schriftelijke vraag over het aantal bipatriden in dit land. Daaruit blijkt dat er in 1989 ongeveer 400 000 bipatriden waren. Op 1 oktober 1999 was dit aantal gestegen naar bijna 700 000. Dat betekent dus dat er op 10 jaar tijd 300 000 bipatriden zijn bijgekomen.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Collega's, wanneer wij ons verzetten tegen de multiculturele ideologie, de ideologie van Agalev en de linkerzijde, tegen de multiculturele verdwazing, dan is dat niet zomaar. Dit heeft een reden. Er zijn namelijk geen voorbeelden van een geslaagde multiculturele samenleving, met name een samenleving waar op hetzelfde grondgebied verschillende culturen samenleven, die elkaar ten volle respecteren. Altijd opnieuw moeten wij vaststellen dat dergelijke situatie hoogstens tijdelijk is en dat uiteindelijk de ene cultuur de andere gaat domineren en doordringen. Dat is dan nog de meest gunstige evolutie. Heel vaak draait het erop uit dat er een regelrecht conflict ontstaat tussen de bevolkingsgroepen en dat men in een kruitvat belandt. De meest recente en spraakmakende voorbeelden daarvan zijn Beiroet en Sarajevo, maar er zijn natuurlijk talloze andere voorbeelden te vinden. Een duurzame, geslaagde multiculturele samenleving bestaat niet : dit is een gevaarlijke illusie en raddraaijerij. Precies daarom is het zo belangrijk dat van mensen die hier echt willen verblijven wordt geëist dat zij zich volledig aanpassen, dat zij Vlaming worden onder de Vlamingen of Waal onder de Walen.

Wanneer wij ons verzetten tegen de multiculturele ideologie en tegen het vreemdelingenbeleid van deze en vorige regeringen, is dat niet omdat wij om het even welke buitenlander afwijzen - dit stond zo reeds in mijn tekst, mijnheer Tavernier - en zijn integratie willen beletten, wel integendeel. Dat gebeurt dan omdat wij vaststellen dat zeer grote groepen buitenlanders op vele plaatsen in onze steden de meerderheid van onze bevolking zijn gaan uitmaken, dat zij zich in de onmogelijkheid bevinden om zich nog te integreren in onze samenleving en dat zij bewust kiezen voor de gettovorming en zich niet langer wensen te integreren.

Wanneer wij ons verzetten tegen de multiculturele ideologie, dan is dit omdat wij grote vraagtekens zetten bij de inplanting en de inpasbaarheid van een onverdraagzame godsdienst in dit land, met name de islam. Deze onverdraagzaamheid stellen wij niet enkel vast bij heel wat volgelingen en politieke leiders. Dat op zich vormt natuurlijk geen bewijs van onverdraagzaamheid. Ook andere godsdiensten, zoals de christelijke, hebben zich in bepaalde periodes immers als onverdraagzaam laten kennen. Wij kunnen die onverdraagzaamheid echter lezen in de koran zelf en in de uitspraken die aan de grote veldheer en profeet Mohammed worden toegeschreven. De oproep tot haat en strijd tegen de ongelovigen, tot het ombrengen van joden en christenen, is daar namelijk schering en inslag. Dat zult u toch niet ontkennen !

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : En uw oude testament dan ?

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : De koran is nog altijd hun heilige boek, mijnheer Tavernier. De fatwa over Rushdie is toch iets van deze tijd. Dit is gewoon de

toepassing van paragraaf 489 : "Als zij zich van u afkeren, grijp hen en breng hen ter dood, alwaar gij hen maar vindt". Zo staat het in de koran : iemand die geloofsafvallig is, moet ter dood worden gebracht. Dit wordt in de praktijk toegepast op Rushdie. Dat zijn zaken die men toch niet zomaar uit de lucht grijpt. Dat heeft met de kruisvaarders niets te maken, want dat is 800 of 900 jaar geleden. Rushdie is echter van deze tijd, dat is actueel : die man leeft nog altijd ondergedoken. Ik denk dat u het met mij onmogelijk oneens kunt zijn. Deze uitspraken komen dus niet uit de geschriften van een of andere ayatollah, maar zijn rechtstreeks afgeleid uit de koran.

Collega's, onze vrees voor de oprukkende islam in Europa is inderdaad niet zo maar op los zand gebouwd, maar op concrete feiten : op de vaststelling dat zodra landen door het meerderheidsprincipe in islamitische handen komen, de gelijke behandeling van de onderdanen wordt opgeschort en dat er een voorkeursbehandeling start van de islamitische onderdanen en de verdrukking van de anderen. Daarvoor zijn wij bevreesd en daarom is het zo uiterst belangrijk dat mensen die hier willen blijven en mee het beleid en de toekomst van dit land willen bepalen, moeten aantonen dat zij zich hebben geïntegreerd, de normen en waarden van onze westerse samenleving tot de hunne hebben gemaakt, afstand hebben genomen van hun oorspronkelijke nationaliteit en ondubbeltzinnig voor ons land en onze samenleving hebben gekozen.

In Duitsland moet men tussen de leeftijd van 18 en 23 jaar een nationaleitskeuze maken. Waarom kan dit wel in Duitsland, waar de Groenen aan de macht deelnemen, en niet bij ons ?

Collega's, de regering denkt het vreemdelingenprobleem op een totaal andere wijze te kunnen oplossen dan onze oosterburen, namelijk door een grote verdwijntruc toe te passen. Alle vreemdelingen krijgen gratis een identiteitskaart en zonder dat er enige inspanning van hun kant wordt gevraagd worden zij gebombardeerd tot "nouveau belge".

Wij vrezen dat het vreemdelingenprobleem via deze weg meer dan ooit op de spits zal worden gedreven en dat de polarisatie sterker zal zijn dan ooit. De integratie wordt op deze wijze meer dan ooit tegengegaan. De autochtone bevolking zal het helemaal niet slikken dat de Belgische nationaliteit zo maar te grabbel wordt gegoid en cadeau gedaan, zonder enige tegenprestatie. Mijnheer Tavernier, u vraagt trouwens bijzonder veel van onze mensen en van de autochtone bevolking. Zij moeten het toch allemaal slikken, de onleefbaarheid in de steden, de dramatische onveiligheid van de binnensteden, de systematische gettovorming, de blijvende en stelselmatige toename van het aantal vreemdelingen, zowel via de gezinshereniging - alleen al in Brussel kwamen er zo 1 800 burgers bij in 1 jaar tijd - als langs illegale weg, de blijvende toename van asielzoekers en asielcentra.

Bart Laeremans

Bange ministers hebben de moed niet om een daadwerkelijk repatriëringsbeleid voor illegalen op poten te zetten. U vraagt wel zeer veel van de mensen die dat allemaal moeten dulden. Nu, vandaag, komt het orgelpunt, het uitstrooien van de identiteitskaarten over iedereen die zijn hand opsteekt. Ik vrees, mijnheer de minister, dat de grote verdwijntruc die u vandaag wil laten van start gaan, zeker niet zal leiden tot de oplossing van het vreemdelingenvraagstuk, wel integendeel. Het enige wat u zal bereikt hebben is dat deze nieuwe Belgen door veel mensen nooit als volwaardige landgenoten zullen worden aanzien.

Zelfs wanneer u uw standbeeld, waarover ik het daarstraks had, niet krijgt, mijnheer de minister, dan nog zal u de geschiedenis ingaan als de man die de nationaliteit totaal inhoudsloos en waardeloos heeft gemaakt. Meer dan ooit tevoren staat de Belgische identiteit gelijk met het absolute niets, met de totale leegte. Het artificiële en kunstmatige van de Belgische staat wordt nu wel bijzonder duidelijk en dat is dan het enige positieve punt van het hele verhaal. De geloofwaardigheid van de Belgische staat zal alleen maar dieper wegzakken en steeds meer mensen zullen zich met weezin en misprijzen van deze wanstaat afkeren.

M. Vincent Decroly (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, j'interviens au nom du groupe Ecolo-Agalev. Je serai suivi par Mmes Leen, Coenen et Talhaoui, lesquelles prendront aussi la parole au nom de ce groupe.

Le projet dont nous avons débattu en commission de la Justice procède directement de la déclaration gouvernementale et de son application. Que nous dit clairement et explicitement cette déclaration gouvernementale ? "Le gouvernement estime que l'acquisition de la nationalité belge est un facteur d'intégration important dans notre société. Afin de favoriser cette intégration, des modifications importantes seront apportées au Code de la nationalité belge, en particulier au sujet de la procédure d'acquisition de la nationalité belge par voie de naturalisation qui sera alignée sur la procédure actuelle de déclaration de nationalité. Plus précisément, la demande de naturalisation sera gratuite et elle contiendra l'engagement du demandeur de respecter la Constitution et les lois du peuple belge ainsi que la Convention européenne des droits de l'homme et des libertés fondamentales et elle exprimera la volonté d'intégration. Les dispositions de l'article 15 du Code de la nationalité belge seront revues dans le but de supprimer le questionnaire. En outre, l'arrêté royal du 13 décembre 1995 relatif aux documents à fournir par le demandeur sera modifié comme suit : primo, acte de naissance du demandeur ou document équivalent délivré par les autorités diplomatiques ou consulaires du pays d'origine. En cas d'impossibilité ou de difficulté sérieuse à se procurer cet acte, il

peut être remplacé par acte de notoriété visé aux articles 71 et 72 du Code civil. De plus, poursuit le texte adopté par la Chambre à la mi-juillet, le rôle du parquet sera redéfini. Ainsi, le parquet se prononcera-t-il dans un délai d'un mois sur l'existence éventuelle de faits personnels graves dans le chef du demandeur. Ce n'est que si cet avis est négatif que le dossier sera transmis à la Chambre des représentants pour décision. Dans le même esprit, le ministre de la Justice enverra au parquet une circulaire afin de combattre les demandes de naturalisations qui visent un but criminel. La déclaration de nationalité elle-même sera simplifiée en réduisant le délai d'avis du parquet à un mois et en assouplissant les conditions d'âge. Le gouvernement introduira au parlement les projets concernés immédiatement après les accords de l'été. Il évaluera la nouvelle réglementation un an après son entrée en vigueur." Voilà sur quoi repose le texte dont nous débattons aujourd'hui en assemblée plénière. En ce qui concerne les écologistes, ce texte est, comme bon nombre d'autres éléments de la déclaration gouvernementale, un compromis. Est-ce le programme des écologistes ? Non. En tout cas, ce n'est pas leur programme prioritaire puisque depuis une vingtaine d'années, les Verts relayent une série de revendications formalisées par les groupes et associations militant pour l'octroi du droit de vote aux personnes d'origine étrangère. Nous demandons effectivement dans notre programme politique - tout comme nous le demandions aux élections - que pour les élections locales, c'est à dire les scrutins communaux et provinciaux, le droit de vote et d'éligibilité soit reconnu aux personnes d'origine étrangère qui résident légalement depuis au moins cinq ans sur le territoire. Au terme de la négociation gouvernementale au cours de laquelle chacun a fait valoir son point de vue, nous avons obtenu une simplification de la procédure d'acquisition de la nationalité par déclaration de nationalité ou par naturalisation. Pourquoi ? Parce que nous constatons, avec d'autres, à partir des échos recueillis sur le terrain, que bon nombre de cas examinés sur la base de l'ancienne législation restent pendants durant de nombreux mois, voire de nombreuses années, en dépit de la présence dans les dossiers d'éléments objectivement favorables.

Parce que nous pensons que l'interprétation de la notion d'intégration débouche dans certains cas sur des éléments d'arbitraire. Ce compromis relèverait-il d'un troc malheureux ou d'une négociation de mauvais aloi entre des partenaires qui ne seraient pas d'accord sur le fond et qui procéderaient de la sorte à des échanges sur des dossiers qui n'auraient rien à voir ? Je ne le pense pas à la lumière de deux éléments au moins.

Tout d'abord, les personnes intéressées sont potentiellement les mêmes. On n'en est donc pas à l'échange d'un dossier contre un autre dans le contexte de ce que nous appelons, avec beaucoup d'auto-dérision, un "compro-

Vincent Decroly

mis à la belge". Pour ma part, il s'agit d'un vrai compromis qui fait une part importante au fond non seulement parce que les personnes intéressées sont potentiellement les mêmes, comme je l'ai déjà dit, mais aussi parce qu'il existe un accord de principe sur l'objectif.

De quel objectif s'agit-il ? Dans la revendication du droit de vote ou d'une procédure de naturalisation ou d'acquisition de la nationalité simplifiée, l'objectif est, notamment, de favoriser l'intégration et, en particulier, la participation politique par le biais du vote. Celui-ci pourra être atteint par les bénéficiaires de la nouvelle loi en matière de nationalité, et cela dans des proportions plus larges puisque les droits qu'ils vont acquérir grâce à cette législation vont plus loin que le seul droit de vote aux élections locales qui leur aurait été accordé si nous avions triomphé sur toute la ligne, en tant que Verts, dans cette négociation.

Oui, le nouveau Belge a le droit de vote à toutes les élections et, à ce point de vue, l'objectif est atteint.

Deux autres éléments témoignent de l'intérêt de cette évolution législative. Je pense tout d'abord au droit au travail. Quelqu'un qui devient belge grâce à cette législation obtient, de ce fait, un droit au travail beaucoup plus étendu que celui que lui aurait conféré le simple droit de voter aux élections locales.

En outre, cette nouvelle loi permet à son bénéficiaire d'éviter une éventuelle "double peine" en cas de condamnation pénale, d'éviter, au-delà de la peine prévue par le juge, un ordre de quitter le territoire pendant au moins dix ans et de n'y revenir qu'au terme d'une procédure de réhabilitation qui n'est pas automatique.

Tout cela pour dire que je pense qu'il s'agit là d'un vrai compromis qui ne fait pas fi des objectifs de fond poursuivis par les uns et les autres au sein de la coalition gouvernementale ou en dehors de celle-ci même si, pour nous, le découplage nationalité/citoyenneté reste une nécessité qui, nous l'espérons, sera concrétisée rapidement, et même si cela ne relève pas simplement de considérations idéologiques ou académiques.

Dès lors, chers collègues, quel est le fondement de ce projet de loi ? Ceci pour relativiser quelque peu un certain nombre de cris d'orfraies que j'entends à cette tribune face à une simplification, dont certains tiennent manifestement à ne voir que de prétendus effets pervers au lieu d'en mesurer les atouts réels et avérés.

Nous nous référons à une loi du 13 avril 1995, promue par notre collègue, M. Erdman, qui déjà comprenait une importante dimension de simplification. Cette loi centralise les demandes non plus au parquet mais à la Chambre, le parquet devant émettre un avis dans les quatre mois, les mêmes délais étant exigés de l'Office des étrangers et des services de la Sûreté de l'Etat.

Le ministre de la Justice introduit alors l'obligation d'un certificat de naissance délivré non plus par l'ambassade ou le consulat du pays d'origine en Belgique, mais sur place, ce qui est un événement important pour la suite.

Le deuxième élément législatif d'évolution récente repose sur la loi du 22 décembre 1998, qui introduit encore certaines modalités de simplification et d'assouplissement pour les personnes de la seconde génération ainsi que pour les personnes qui souhaitent obtenir la nationalité par le mariage avec une personne de nationalité belge.

Dans les deux cas, le questionnaire et l'enquête sur la volonté d'intégration restent une réalité. Un certain nombre de ces questions sont vécues, parfois objectivement et à juste titre, comme parfois humiliantes, relevant d'un ton moralisateur ou d'une méthode inquisitoriale. Cela permet de mesurer l'avancée de la législation nouvelle proposée ici : un principe de présomption d'intégration, dès lors que la personne formule une demande en bonne et due forme pour bénéficier des nouvelles mesures; une législation qui prévoit et consacre la suppression de ce questionnaire pouvant être vécu comme humiliant; une législation qui assouplit les conditions d'âge; une législation qui impose des délais de rigueur pour le traitement du dossier par le parquet et l'Office des étrangers, dont les rôles dans la procédure sont précisés et qui contient plusieurs réponses, apportées lors des débats parlementaires, à certaines critiques relatives aux exigences de délais de rigueur. Je voudrais y revenir brièvement.

Au-delà du fait qu'à l'époque, des délais de quatre mois avaient été laissés aux différents services concernés, force a été de constater que d'aucuns tiraient sur l'élastique à propos du respect de ces délais et les outrepassaient en fin de parcours.

Nous avons d'abord constaté que le travail demandé à ces services, à qui un délai sera désormais imposé, n'est plus entièrement comparable à celui qui leur était demandé auparavant dans le cadre des quatre mois.

Aujourd'hui, nous avons enregistré que seuls les avis négatifs doivent être signalés, comme prévu dans la déclaration gouvernementale.

Par ailleurs, nous avons observé de façon très pragmatique et concrète qu'en tout état de cause, la commission des Naturalisations de notre parlement ne se réunit que toutes les six semaines environ, ce qui, de facto, prolonge le délai et permet encore d'intégrer et prendre en compte des avis qui dépasseraient légèrement le délai de rigueur imposé.

Evidemment, la question des moyens des parquets et de l'Office des étrangers doit être reposée, encore qu'un certain nombre de services de l'administration ou du

Vincent Decroly

pouvoir judiciaire ont pris la désagréable habitude, chers collègues, depuis quelques mois, de résister systématiquement à toute forme d'évolution législative, en brandissant a priori un problème de manque de moyens pour exécuter la mission que nous leur confions.

Cette interpellation doit être entendue et faire l'objet de dialogues et de concertations. Cela fera certainement l'objet de l'audit de la fonction publique programmé par ce même gouvernement. Cela fera probablement aussi l'objet de mesures d'évaluation qui ne manqueront pas d'être prises par le Conseil supérieur de la justice, lequel va tout prochainement entrer en fonction. Cela fera enfin certainement l'objet d'une évaluation promise pour l'année prochaine et sur laquelle nombre de ceux qui voient aujourd'hui davantage les inconvénients d'une législation que ses effets positifs réels et immédiats réattireront sans aucun doute notre attention.

Voilà pour ce qui concerne les délais de rigueur. Je voudrais insister sur la gratuité des procédures, ce qui n'est pas rien. Quand on sait les difficultés concrètes que certains bénéficiaires sous l'ancienne législation devaient affronter - un vrai parcours du combattant -, l'évaluation des frais liés aux formalités à accomplir auprès des autorités administratives de leur pays d'origine, au voyage qui, lui, n'est pas gratuit, au congé que l'on doit prendre par rapport à sa profession et qui représente souvent une moins-value, au séjour sur place, en hôtel éventuellement, étant donné que certaines de ces personnes n'ont plus guère d'attaches dans les villes où elles doivent se rendre, tout cela peut représenter quinze, vingt, vingt-cinq mille francs d'impact sur le budget des demandeurs. Dès lors, la gratuité de la procédure est un point non négligeable, de même que l'exemption de formulaires administratifs dans certains cas.

Monsieur le président, monsieur le ministre, mesdames et messieurs, je voudrais laisser la conclusion de cette contribution au débat à quelqu'un que vous reconnaîtrez rapidement. Elue Bruxelloise de l'année il n'y a pas longtemps, elle nous a commenté ce titre dans les termes suivants : "J'adore ce prix, n'en déplaise à l'ex-

trême droite. Dommage que ce ne soit pas Ixelloise de l'année, car au fond, je n'ai jamais quitté Ixelles, je n'ai jamais quitté la rue Gray. C'est aussi un prix qui doit traduire ce que je suis. Ne me parlez pas d'intégration : moi, je suis née ici, j'ai toujours vécu ici, et je ne vois pas finalement à quoi je devrais m'intégrer. Quand je me balade dans les rues de Bruxelles, je me dis : tout cela, c'est ma vie, c'est un peu moi."

Cette personne, c'est Nabela Benaïssa. Elle nous dit aussi dans un chapitre de conclusion de son livre : "Qui suis-je ? Une immigrée. Mais je n'aime pas cette image. Cessez de me considérer de la sorte. Je suis Bruxelloise, je suis belge. Pourtant, sur ma carte d'identité, on peut lire à la rubrique nationalité "marocaine". Spontanément, pourtant, je me sens belge. Je suis née ici, et je ne connais pas d'autres endroits que la Belgique, même si j'ai des racines au Maroc, où sont nés mes parents, où sont nés mes grands-parents. Dans le futur, j'aimerais posséder la double nationalité. Je suis une métisse culturelle. J'ai l'habitude de dire que je suis assise entre deux chaises et que j'y ai trouvé une position confortable. Et comme j'aime mettre des couleurs dans la vie" - écoutez bien la fin de cette phrase, chers collègues de la nouvelle majorité -, "je me décrirais volontiers comme un arc-en-ciel."

Le président : Nous sommes arrivés au terme de nos travaux de ce matin. Je rappelle la promesse de la Chambre : nous terminerons le débat vers 18h30.

Mijnheer Van Parys, dat geldt voor alle collega's. Wij hebben ons ertoe verbonden om op een gepast uur te eindigen.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

- La séance est levée à 12.55 heures. Prochaine séance plénière mardi 18 janvier 2000 à 14.15 heures.

-De vergadering wordt gesloten om 12.55 uur. Volgende vergadering deze namiddag om 14.15 uur.

BIJLAGE**PLENAIRE VERGADERING****INTERNE BESLUITEN***COMMISSIES***Samenstelling**

Volgende wijzigingen werden door de VLD-fractie voorgesteld :

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPSBELEID, HET ONDERWIJS, DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND EN DE LANDBOUW

Vaste leden

Mevrouw Yolande Avontroodt vervangen door de heer Ludo Van Campenhout.

COMMISSIE VOOR DE FINANCIEN EN DE BEGROTING

Plaatsvervangers

De heer Jan Eeman vervangen door de heer Ludo Van Campenhout.

COMMISSIE VOOR DE INFRASTRUCTUUR, HET VERKEER EN DE OVERHEIDSBEDRIJVEN

Vaste leden

De heer Arnold Van Aperen vervangen door de heer Ludo Van Campenhout.

Plaatsvervangers

De heer Tony Smets vervangen door de heer Arnold Van Aperen.

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

Vaste leden

Mevrouw Kathleen van der Hooft vervangen door de heer Bart Somers.

Plaatsvervangers

De heer Pierre Lano en mevrouw Yolande Avontroodt vervangen door de dames Fientje Moerman en Kathleen van der Hooft.

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

Plaatsvervangers

De heer Etienne De Groot vervangen door de heer Georges Lenssen.

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID, HET LEEFMILIEU EN DE MAATSCHAPPELIJKE HERNIEUWING

ANNEXE**SEANCE PLENIERE****DÉCISIONS INTERNES***COMMISSIONS***Composition**

Les modifications suivantes ont été proposées par le groupe VLD :

COMMISSION DE L'ECONOMIE, DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE L'EDUCATION, DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE

Membres effectifs

Remplacer Mme Yolande Avontroodt par M. Ludo Van Campenhout.

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET

Membres suppléants

Remplacer M. Jan Eeman par M. Ludo Van Campenhout.

COMMISSION DE L'INFRASTRUCTURE, DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES

Membres effectifs

Remplacer M. Arnold Van Aperen par M. Ludo Van Campenhout.

Membres suppléants

Remplacer M. Tony Smets par M. Arnold Van Aperen.

COMMISSION DE LA JUSTICE

Membres effectifs

Remplacer Mme Kathleen van der Hooft par M. Bart Somers.

Membres suppléants

Remplacer M. Pierre Lano et Mme Yolande Avontroodt par Mmes Fientje Moerman et Kathleen van der Hooft.

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

Membres suppléants

Remplacer M. Etienne De Groot par M. Georges Lenssen.

COMMISSION DE LA SANTE PUBLIQUE, DE L'ENVIRONNEMENT ET DU RENOUVEAU DE LA SOCIETE

Vaste leden

De heer Etienne De Groot vervangen door de heer Filip Anthuenis.

Plaatsvervangers

De heer Filip Anthuenis vervangen door mevrouw Kathleen van der Hooft.

COMMISSIE VOOR DE HERZIENING VAN DE GRONDWET EN DE HERVORMING VAN DE INSTELLINGEN

Plaatsvervangers

De heer Filip Anthuenis vervangen door de heer Ludo Van Campenhout.

COMMISSIE VOOR DE VERVOLGINGEN

Vaste leden

De heer Etienne De Groot vervangen door de heer Hugo Coveliers.

BIJZONDERE COMMISSIE VOOR HET REGLEMENT EN VOOR DE HERVORMING VAN DE PARLEMENTAIRE WERKZAAMHEDEN

Plaatsvervangers

De heer Etienne De Groot vervangen door de heer Bart Somers.

PARLEMENTAIRE OVERLEGCOMMISSIE

Plaatsvervangers

De heer Etienne De Groot vervangen door de heer Tony Smets.

Membres effectifs

Remplacer M. Etienne De Groot par M. Filip Anthuenis.

Membres suppléants

Remplacer M. Filip Anthuenis par Mme Kathleen van der Hooft.

COMMISSION DE REVISION DE LA CONSTITUTION ET DE LA REFORME DES INSTITUTIONS

Membres suppléants

Remplacer M. Filip Anthuenis par M. Ludo Van Campenhout.

COMMISSION DES POURSUITES

Membres effectifs

Remplacer M. Etienne De Groot par M. Hugo Coveliers.

COMMISSION SPECIALE DU REGLEMENT ET DE LA REFORME DU TRAVAIL PARLEMENTAIRE

Membres suppléants

Remplacer M. Etienne De Groot par M. Bart Somers.

COMMISSION PARLEMENTAIRE DE CONCERTATION

Membres suppléants

Remplacer M. Etienne De Groot par M. Tony Smets.

INTERPELLATIEVERZOEK**Ingekomen**

de heer Yves Leterme tot de minister van Financiën over "de belastinghervorming".

(nr. 221 - verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting)

DEMANDE D'INTERPELLATION**Demande**

M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "la réforme fiscale".

(n° 221 - renvoi à la commission des Finances et du Budget)

PLENAIRE VERGADERING**SEANCE PLENIERE****MEDEDELINGEN****COMMUNICATIONS****COMMISSIES****COMMISSIONS****Verslagen****Rapports**

Volgende verslagen werden ingediend :
 namens de commissie voor de Justitie,
 - door de heer Thierry Giet en mevrouw Fauzaya Talhaoui, over :
 . het wetsontwerp tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit (nr.292/7);
 . het wetsontwerp tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit (nr.293/4).

Les rapports suivants ont été déposés :
 au nom de la commission de la Justice,
 - par M. Thierry Giet et Mme Fauzaya Talhaoui, sur :
 . le projet de loi modifiant certaines dispositions relatives à la nationalité belge (n° 292/7);
 . le projet de loi modifiant certaines dispositions relatives à la nationalité belge (n° 293/4).

SENAAT**SÉNAT****Gemotiveerd advies betreffende een wetsvoorstel****Avis motivé concernant une proposition de loi**

Overeenkomstig artikel 10, § 2, eerste lid, van de wet van 6 april 1995 houdende inrichting van de parlementaire overlegcommissie bedoeld in artikel 82 van de Grondwet en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zendt de griffier van de Senaat het gemotiveerd advies over van de afdeling Wetgeving van de Raad van State betreffende het wetsvoorstel tot regeling van de hulpdiensten en tot opheffing van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming (stuk Senaat nr. 16/1).

Conformément à l'article 10, § 2, alinéa 1er, de la loi du 6 avril 1995 organisant la commission parlementaire de concertation prévue à l'article 82 de la Constitution et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, le greffier du Sénat transmet l'avis motivé de la section de Législation du Conseil d'Etat sur la proposition de loi organisant les services de secours et abrogeant la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile (doc. Sénat n°16/1).

Ter kennisgeving

Pour information

REGERING**GOVERNEMENT****Verslag****Rapport**

De dienst voor het Strafrechtelijk Beleid van het ministerie van Justitie heeft zijn jaarverslag 1998-1999 overgezonden.

Le service de la Politique criminelle du ministère de la Justice a transmis son rapport d'activité 1998-1999.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

Renvoi à la commission de la Justice

*ARBITRAGEHOF***Arresten**

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van :

- het arrest nr. 133/99 uitgesproken op 22 december 1999 over het beroep tot vernietiging van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden, ingesteld door K. Möller en anderen;

(rolnummer : 1464)

- het arrest nr. 134/99 uitgesproken op 22 december 1999 over het beroep tot vernietiging van de artikelen 3 en 4 van de wet van 10 februari 1998 tot wijziging van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht en van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het rijkswachtpersoneel van het operationeel korps, ingesteld door A. Henneau en anderen;

(rolnummer : 1418)

- het arrest nr. 135/99 uitgesproken op 22 december 1999 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 2, 4°, littera b, eerste streepje, van het decreet van het Vlaamse Gewest van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (zoals opgesteld vóór de wijziging bij het decreet van 20 december 1995), gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bij vonnis van 2 november 1998, inzake de BVBA Handel Lingier en anderen tegen het Vlaamse Gewest;

(rolnummer : 1476)

- het arrest nr. 136/99 uitgesproken op 22 december 1999 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 7, § 4, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders (in de versie van vóór de wijziging bij artikel 74 van de wet van 13 februari 1998), gesteld door de arbeidsrechtbank te Dendermonde bij vonnis van 11 januari 1999, inzake J. Troch tegen de Belgische Staat;

(rolnummer : 1584)

- het arrest nr. 137/99 uitgesproken op 22 december 1999 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 167 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, gesteld door de arbeidsrechtbank te Leuven bij vonnis van 20 januari 1999, inzake J. Rampelberg tegen het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering;

(rolnummer : 1595)

*COUR D'ARBITRAGE***Arrêts**

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie :

- l'arrêt n° 133/99 rendu le 22 décembre 1999 concernant le recours en annulation du décret de la Communauté flamande du 28 avril 1998 relatif à la politique flamande à l'égard des minorités ethnoculturelles, introduit par K. Möller et autres;

(n° du rôle : 1464)

- l'arrêt n° 134/99 rendu le 22 décembre 1999 concernant le recours en annulation des articles 3 et 4 de la loi du 10 février 1998 portant modification de la loi du 27 décembre 1973 relative au statut du personnel du corps opérationnel de la gendarmerie et de la loi du 11 juillet 1978 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats du personnel du corps opérationnel de la gendarmerie, introduit par A. Henneau et autres;

(n° du rôle : 1418)

- l'arrêt n° 135/99 rendu le 22 décembre 1999 concernant la question préjudicielle relative à l'article 2, 4°, littera b, premier tiret, du décret de la Région flamande du 23 janvier 1991 relatif à la protection de l'environnement contre la pollution due aux engrais (tel qu'il était rédigé avant sa modification par le décret du 20 décembre 1995), posée par le tribunal de première instance de Bruxelles par jugement du 2 novembre 1998, en cause de la SPRL "Handel Lingier" et autres contre la Région flamande;

(n° du rôle : 1476)

- l'arrêt n° 136/99 rendu le 22 décembre 1999 concernant la question préjudicielle relative à l'article 7, § 4, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs (dans la version antérieure à sa modification par l'article 74 de la loi du 13 février 1998), posée par le tribunal du travail de Termonde par jugement du 11 janvier 1999, en cause de J. Troch contre l'Etat belge;

(n° du rôle : 1584)

- l'arrêt n° 137/99 rendu le 22 décembre 1999 concernant la question préjudicielle relative à l'article 167 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, posée par le tribunal du travail de Louvain par jugement du 20 janvier 1999, en cause de J. Rampelberg contre l'Institut national d'assurance maladie-invalidité;

(n° du rôle : 1595)

- het arrest nr. 138/99 uitgesproken op 22 december 1999 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, gesteld door de arbeidsrechtbank te Bergen bij vonnis van 10 mei 1999, inzake A. Dieu tegen de Rijksdienst voor pensioenen;

(rolnummer : 1676)

- het arrest nr. 139/99 uitgesproken op 22 december 1999 over de vordering tot schorsing van artikel 17 van de wet van 24 maart 1999 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakverenigingen van het personeel van de politiediensten, ingesteld door de VZW Autonome vakbond van de gerechtelijke politie en anderen;

(rolnummer : 1795)

- het arrest nr. 140/99 uitgesproken op 22 december 1999 over de vordering tot schorsing van de artikelen 19, 3°, 4° en 5°, en 60, § 1, van de wet van 22 april 1999 betreffende de boekhoudkundige en fiscale beroepen, ingesteld door J. Decock.

(rolnummer : 1805)

Ter kennisgeving

Beroepen tot vernietiging

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van :

- de beroepen tot vernietiging van artikel 22, §3, derde, vierde, vijfde en zesde lid, en §4, van de wet van 25 maart 1999 betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons, ingesteld door P.d'Otreppe de Bouvette et P. Cauchie; de beschikking tot samenvoeging van de zaken met rolnummers 1806 en 1809 en de zaak met rolnummer 1767;

(rolnummers : 1767, 1806 en 1809)

- het beroep tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van de artikelen 2, 3, 4, 9 en 12, 1°, b en c, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, ingesteld door de VZW Beweging tegen de rassenhaat, het antisemitisme en de xenofobie;

(rolnummer : 1812)

- het beroep tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, ingesteld door de regering van de Franse Gemeenschap;

(rolnummer : 1822)

- het beroep tot vernietiging van artikel 2 van de wet van 29 april 1999 tot wijziging, wat de wedden van de magistraten van de Rechterlijke Orde betreft, van het Gerechtelijk Wetboek, ingesteld door R. Bondewel en anderen;

(rolnummer : 1828)

- l'arrêt n° 138/99 rendu le 22 décembre 1999 concernant la question préjudicielle relative à l'article 17 de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, posée par le tribunal du travail de Mons par jugement du 10 mai 1999, en cause de A. Dieu contre l'Office national des pensions;

(n° du rôle : 1676)

- l'arrêt n° 139/99 rendu le 22 décembre 1999 concernant la demande de suspension de l'article 17 de la loi du 24 mars 1999 organisant les relations entre les autorités publiques et les organisations syndicales du personnel des services de police, introduite par l'ASBL Syndicat autonome de la police judiciaire et autres;

(n° du rôle : 1795)

- l'arrêt n° 140/99 rendu le 22 décembre 1999 concernant la demande de suspension des articles 19, 3°, 4° et 5°, et 60, § 1er, de la loi du 22 avril 1999 relative aux professions comptables et fiscales, introduite par J. Decock.

(n° du rôle : 1805)

Pour information

Recours en annulation

En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie :

- les recours en annulation de l'article 22, § 3, alinéas 3, 4, 5 et 6, et § 4 de la loi du 25 mars 1999 relative à la réforme des cantons judiciaires, introduits par P. d'Otreppe de Bouvette et P. Cauchie; l'ordonnance de jonction des affaires portant les numéros 1806 et 1809 du rôle et l'affaire portant le numéro 1767 du rôle;

(n°s du rôle : 1767, 1806 et 1809)

- le recours en annulation partielle ou totale des articles 2, 3, 4, 9 et 12, 1°, b et c, de la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation des travailleurs étrangers, introduit par l'ASBL Mouvement contre le racisme, l'antisémitisme et la xénophobie;

(n° du rôle : 1812)

- le recours en annulation totale ou partielle du décret de la Communauté flamande du 30 mars 1999 portant organisation de l'assurance soins, introduit par le gouvernement de la Communauté française;

(n° du rôle : 1822)

- le recours en annulation de l'article 2 de la loi du 29 avril 1999 modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne les traitements des magistrats de l'Ordre judiciaire, introduit par R. Bondewel et autres;

(n° du rôle : 1828)

- de beroepen tot vernietiging van de artikelen 63 tot 68, 84 tot 91 en 202 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, ingesteld door de Beroepsvereniging van de vastgoedsector; de beschikking tot samenvoeging van de zaak met rolnummer 1832 en de reeds samengevoegde zaken met rolnummers 1700, 1701, 1703, 1710 en 1725.

(rolnummers : 1700, 1701, 1703, 1710, 1725 en 1832)

Ter kennisgeving

Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van :

- de prejudiciële vraag over artikel 109bis, § 1, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door het Hof van Cassatie bij arrest van 26 oktober 1999, inzake J. Aoulad Larbi en anderen tegen de BVBA Pivoe;

(rolnummer : 1794)

- de prejudiciële vraag over artikel 1675/13, §§3 en 4, van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bij vonnis van 22 november 1999, inzake P. Marc tegen BTW Ukkel 1 en anderen;

(rolnummer : 1825)

- de prejudiciële vraag over artikel 6 van de wet van 2 juni 1998 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, gesteld door de correctionele rechtbank te Hasselt bij vonnis van 17 november 1999, inzake het openbaar ministerie tegen A. Heeren en I. Heeren;

(rolnummer : 1827)

- de prejudiciële vraag over artikel 2 van het decreet van de Vlaamse Raad van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap, gesteld door het Hof van Cassatie bij arrest van 15 november 1999, inzake J. Marnef tegen het Vlaams Fonds voor sociale integratie van personen met een handicap.

(rolnummer : 1831)

Ter kennisgeving

- les recours en annulation des articles 63 à 68, 84 à 91 et 202 du décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire, introduits par l'Union professionnelle du secteur immobilier; l'ordonnance de jonction de l'affaire portant le numéro 1832 du rôle et les affaires déjà jointes portant les numéros 1700, 1701, 1703, 1710 et 1725 du rôle.

(n^{os} du rôle : 1700, 1701, 1703, 1710, 1725 et 1832)

Pour information

Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie :

- la question préjudicielle relative à l'article 109bis, § 1er, 1°, du Code judiciaire, posée par la Cour de cassation par arrêt du 26 octobre 1999, en cause de J. Aoulad Larbi et autres contre la SPRL Pivoe;

(n° du rôle : 1794)

- la question préjudicielle relative à l'article 1675/13, §§ 3 et 4, du Code judiciaire, posée par le tribunal de première instance de Bruxelles par jugement du 22 novembre 1999, en cause de P. Marc contre TVA d'Uccle 1 et autres;

(n° du rôle : 1825)

- la question préjudicielle relative à l'article 6 de la loi du 2 juin 1998 modifiant l'arrêté royal n°22 du 24 octobre 1934 portant interdiction à certains condamnés et aux faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités et conférant aux tribunaux de commerce la faculté de prononcer de telles interdictions, posée par le tribunal correctionnel de Hasselt, par jugement du 17 novembre 1999, en cause du ministère public contre A. Heeren et I. Heeren;

(n° du rôle : 1827)

- la question préjudicielle relative à l'article 2 du décret du Conseil flamand du 27 juin 1990 portant création d'un Fonds flamand pour l'intégration sociale des personnes handicapées, posée par la Cour de cassation par arrêt du 15 novembre 1999, en cause de J. Marnef contre le "Vlaams Fonds voor sociale integratie van personen met een handicap".

(n° du rôle : 1831)

Pour information